

DIREKTIVA (EU) 2019/879 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 20. maja 2019****o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odbor za finančno stabilnost je 9. novembra 2015 objavil dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub (TLAC) (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC), ki ga je skupina G-20 potrdila še isti mesec. Cilj standarda TLAC je zagotoviti, da imajo globalne sistemsko pomembne banke, ki so v okviru Unije opredeljene kot globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI), potrebno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, ki bi pomagala zagotoviti, da lahko med reševanjem in takoj po njem te institucije še naprej opravljajo kritične funkcije, ne da bi bila ogrožena sredstva davkoplačevalcev, torej javna sredstva, ali finančna stabilnost. Komisija se je v svojem sporočilu z dne 24. novembra 2015 z naslovom „Dokončanje bančne unije“ zavezala, da bo do konca leta 2016 predložila zakonodajni predlog, s katerim se bo lahko standard TLAC začel izvajati v pravo Unije do mednarodno dogovorjenega roka, in sicer leta 2019.
- (2) Pri izvajanju standarda TLAC v pravo Unije je treba upoštevati veljavno posebno minimalno zahtevo za kapital in kvalificirane obveznosti (MREL) za institucije, ki se uporablja za vse kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu: institucije) s sedežem v Uniji in tudi za vse druge subjekte, kot je določeno v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: subjekti). Standard TLAC in MREL zasledujeta isti cilj, to je zagotoviti, da imajo institucije in subjekti s sedežem v Uniji ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, zato bi morali biti ti dve zahtevi dopolnilna elementa skupnega okvira.

Z operativnega vidika bi bilo treba harmonizirano najnižjo raven standarda TLAC za GSPI (v nadaljnjem besedilu: minimalna zahteva glede TLAC) v zakonodajo Unije uvesti s spremembami Uredbe (EU) št. 575/2013 ⁽⁵⁾, posebni pribitek za institucije, ki so GSPI, in posebno zahtevo za institucije, ki niso GSPI, imenovano MREL, pa bi bilo treba obravnavati s ciljno usmerjenimi spremembami Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Določbe Direktive 2014/59/EU, kakor je bila spremenjena s to direktivo,

⁽¹⁾ UL C 34, 31.1.2018, str. 17.

⁽²⁾ UL C 209, 30.6.2017, str. 36.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. maja 2019.

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

o sposobnosti institucij in subjektov za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo bi bilo treba uporabljati skladno z določbami iz uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) št. 806/2014 ter Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾.

- (3) Dejstvo, da Unija na svojem območju nima harmoniziranih pravil v zvezi z izvajanjem standarda TLAC, povzroča dodatne stroške in pravno negotovost, čezmejnimi institucijam in subjektom pa otežuje uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Posledica odsotnosti harmoniziranih pravil je tudi izkrivljanje konkurence na notranjem trgu, saj se lahko stroški, ki jih imajo institucije in subjekti zaradi izpolnjevanja veljavnih zahtev in spoštovanja standarda TLAC, po Uniji precej razlikujejo. Zato je treba odpraviti navedene ovire za delovanje notranjega trga in preprečiti izkrivljanje konkurence, ki nastaja, ker Unija nima harmoniziranih pravil glede izvajanja standarda TLAC. Posledično je ustrezna pravna podlaga za to direktivo člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- (4) V skladu s standardom TLAC bi morala Direktiva 2014/59/EU še naprej priznavati strategijo reševanja z eno vstopno točko in strategijo reševanja z več vstopnimi točkami. V okviru strategije reševanja z eno vstopno točko se reši samo en subjekt v skupini, običajno nadrejena družba, za druge subjekte v skupini, običajno podrejene družbe, pa se postopek reševanja ne začne, temveč se njihove izgube in potrebe po dokapitalizaciji prenesejo na subjekt, ki ga je treba rešiti. V okviru strategije reševanja z več vstopnimi točkami bi se lahko rešilo več subjektov v skupini. Pomembno je, da se jasno opredelijo subjekti, ki jih je treba rešiti (v nadaljnjem besedilu: subjekti v postopku reševanja), torej subjekti, za katere bi bilo mogoče uporabiti ukrepe za reševanje, ter njihove podrejene družbe (v nadaljnjem besedilu: skupine v postopku reševanja), da se učinkovito uporabi zaželeno strategija reševanja. Ta opredelitev je pomembna tudi za to, da se določi raven uporabe pravil o sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizaciji, ki bi jo morale uporabljati institucije in subjekti. Zato je treba uvesti pojma „subjekt v postopku reševanja“ in „skupina v postopku reševanja“ ter spremeniti Direktivo 2014/59/EU glede načrtovanja reševanja skupine, da bi se izrecno zahtevalo, da organi za reševanje v skupini opredelijo subjekte v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja ter ustrezno upoštevajo posledice vsakršnega načrtovanega ukrepa v skupini, da se zagotovi učinkovito reševanje skupine.
- (5) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo institucije in subjekti ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, da zagotovijo nemoteno in hitro pokrivanje izgub in dokapitalizacijo s čim manjšim učinkom na davkoplačevalce in finančno stabilnost. To bi bilo treba doseči tako, da bi institucije izpolnile posebno MREL za institucije, kot je določena v Direktivi 2014/59/EU.
- (6) Da bi se imenovalci za merjenje sposobnosti institucij in subjektov za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo uskladili s tistimi iz standarda TLAC, bi morala biti MREL izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju in mere skupne izpostavljenosti zadevne institucije ali subjekta, institucije ali subjekti pa bi morali hkrati izpolnjevati ravni iz teh dveh merjenj.
- (7) Da se omogoči lažje dolgoročno načrtovanje za izdajo instrumentov in zagotovi gotovost v zvezi s potrebnimi blažilniki, morajo biti trgi pravočasno seznanjeni z merili primernosti, potrebnimi, da se instrumenti pripoznajo kot kvalificirane obveznosti v okviru TLAC ali MREL.
- (8) Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje za institucije in subjekte s sedežem v Uniji, tudi na globalni ravni, bi morala biti merila primernosti za obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument reševanja s sredstvi upnikov, za MREL tesno usklajena s tistimi iz Uredbe (EU) št. 575/2013 za minimalno zahtevo glede TLAC, vendar ob upoštevanju dopolnilnih prilagoditev in zahtev, uvedenih s to direktive. Zlasti bi morali biti nekateri dolžniški instrumenti z vgrajeno komponento izvedenega finančnega instrumenta, kot so nekateri strukturirani vrednostni papirji, pod določenimi pogoji primerni za izpolnitev MREL, če imajo fiksen ali naraščajoč znesek glavnice, izplačljiv ob vnaprej znani zapadlosti, in je s to komponento izvedenega finančnega instrumenta povezan samo dodaten donos, ki je odvisen od donosnosti referenčnega sredstva. Glede na takšne pogoje se pričakuje, da bodo imeli navedeni dolžniški instrumenti visoko sposobnost pokrivanja izgub in se bodo zlahka uporabili za reševanje s sredstvi upnikov v primeru reševanja. Kadar institucije ali subjekti razpolagajo s

⁽⁷⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

kapitalom, ki presega kapitalske zahteve, to samo po sebi ne bi smelo vplivati na odločitve v zvezi z določitvijo MREL. Poleg tega bi moralo biti mogoče, da institucije in subjekti MREL v katerem koli delu, ki jih zadeva, izpolnijo s kapitalom.

- (9) Obseg obveznosti, uporabljenih za izpolnitev MREL, načeloma vključuje vse obveznosti, ki izhajajo iz terjatev navadnih nezavarovanih upnikov (v nadaljnjem besedilu: nepodrejene obveznosti), razen če ne izpolnjujejo posebnih meril primernosti iz te direktive. Da bi se z učinkovito uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov izboljšala rešljivost institucij in subjektov, bi morali imeti organi za reševanje možnost zahtevati, naj se MREL izpolni s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, zlasti kadar je jasno, da bodo upniki, katerih sredstva se uporabijo za reševanje, pri tem reševanju verjetno utrpeli izgube, ki bodo presegle izgube, ki bi jih imeli v okviru običajnega insolvenčnega postopka. Organi za reševanje bi morali oceniti potrebo, da se od institucij in subjektov zahteva izpolnjevanje MREL s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, kadar znesek obveznosti, izključen iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, doseže določen prag v okviru razreda obveznosti, ki vključuje obveznosti, primerne za izpolnjevanje MREL. Institucije in subjekti bi morali izpolniti MREL s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi do ravni, potrebne za preprečitev, da bi imeli upniki izgube, ki bi presegle izgube, ki bi jih ti upniki utrpeli v okviru običajnega insolvenčnega postopka.
- (10) Vsakršna podrejenost dolžniških instrumentov, ki jo organi za reševanje zahtevajo za MREL, ne bi smela posegati v možnost, da se minimalna zahteva glede TLAC delno izpolni z nepodrejenimi dolžniškimi instrumenti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, kot je dovoljeno s standardom TLAC. Za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPI, v okviru skupin v postopku reševanja s sredstvi nad 100 milijard EUR (banke na najvišji ravni) in za subjekte v postopku reševanja za nekatere manjše skupine v postopku reševanja, za katere se šteje, da bi njihov propad verjetno pomenil sistemsko tveganje, ob upoštevanju razširjenosti vlog in odsotnosti dolžniških instrumentov v modelu financiranja, omejenega dostopa do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti in odvisnosti od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev MREL, bi morali imeti organi za reševanje možnost zahtevati, da se del MREL, ki ustreza ravni pokrivanja izgub in dokapitalizacije iz členov 37(10) in 44(5) Direktive 2014/59/EU, kakor je bila spremenjena s to direktivo, izpolni s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, vključno s kapitalom, uporabljenim za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU.
- (11) Organi za reševanje bi morali imeti možnost, da na prošnjo subjekta v postopku reševanja zmanjšajo del MREL, ki bi ga bilo treba izpolniti s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, do mejne vrednosti, ki predstavlja odstotek zmanjšanja, ki je na podlagi člena 72b(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 mogoče v zvezi z minimalno zahtevo glede TLAC, določeno v navedeni uredbi. V skladu z načelom sorazmernosti bi morali imeti organi za reševanje možnost zahtevati, da se MREL izpolni s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, kolikor skupna raven zahtevane podrejenosti v obliki kapitala in postavk kvalificiranih obveznosti zaradi obveznosti institucij in subjektov, da spoštujejo TLAC ter izpolnijo minimalno zahtevo glede MREL in, kadar je ustrezno, zahtevo po skupnem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU, ne presega ravni pokrivanja izgub in dokapitalizacije iz členov 37(10) in 44(5) Direktive 2014/59/EU, kakor je bila spremenjena s to direktivo, ali, če je višji, zneska formule, ki je določena v tej direktivi in temelji na bonitetnih zahtevah v okviru stebra 1 in stebra 2 ter zahtevi po skupnem blažilniku.
- (12) Za posebne banke na najvišji ravni bi morali organi za reševanje pod pogoji, ki jih mora oceniti organ v postopku reševanja, raven minimalne zahteve za podrejenost omejiti na določen prag, pri čemer bi morali upoštevati tudi morebitno tveganje, da bi tako nesorazmerno vplivali na poslovni model teh institucij. Ta omejitev ne bi smela posegati v možnost, da se določi zahteva za podrejenost nad tem pragom prek zahteve po podrejenosti v okviru stebra 2, med drugim pod pogoji, ki se uporabljajo za ta steber, na podlagi alternativnih meril, in sicer ovir za rešljivost, ali izvedljivosti in verodostojnosti strategije reševanja ali pa tveganosti institucije.
- (13) MREL bi morala institucijam in subjektom omogočiti, da pokrijejo izgube, ki naj bi po pričakovanjih nastale pri reševanju ali v trenutku, ko postane njihovo poslovanje neuspešno, kot je primerno, in da se dokapitalizirajo po izvedbi ukrepov, določenih v načrtu reševanja, ali po reševanju skupine v postopku reševanja. Organi za reševanje bi morali na podlagi strategije reševanja, ki jo izberejo, ustrezno utemeljiti naloženo raven MREL ter brez nepotrebnega odlašanja preučiti to raven, da bi se upoštevale morebitne spremembe ravni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU. Naložena raven MREL kot taka bi morala biti vsota zneskov izgub, pričakovanih pri reševanju, ki ustrezajo kapitalskim zahtevam institucije ali subjekta, in znesku za dokapitalizacijo, s katerim lahko institucija ali subjekt po reševanju ali po izvajanju pooblastil za odpis ali konverzijo izpolni svoje kapitalske

zahteve, potrebne za pridobitev dovoljenja, da lahko opravlja svoje dejavnosti v skladu z izbrano strategijo reševanja. Organ za reševanje bi moral zneske za dokapitalizacijo prilagoditi navzdol ali navzgor glede na morebitne spremembe, ki izhajajo iz ukrepov, določenih v načrtu reševanja.

- (14) Organ za reševanje bi moral imeti možnost povečati znesek za dokapitalizacijo, da bi se zagotovilo zadostno zaupanje trga v institucijo ali subjekt po izvedbi ukrepov, določenih v načrtu reševanja. Zahtevana raven blažilnika za zaupanje trga bi morala instituciji ali subjektu omogočiti, da v ustreznem obdobju še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja, vključno s tem, da instituciji ali subjektu dovoli, da pokrije stroške v zvezi s prestrukturiranjem svojih dejavnosti po reševanju, in da ohrani zadostno zaupanje trga. Blažilnik za zaupanje trga bi bilo treba določiti s sklicevanjem na del zahteve po skupnem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU. Organi za reševanje bi morali raven blažilnika za zaupanje trga prilagoditi navzdol, če bi nižja raven zadoščala za zagotovitev ustreznega zaupanja trga, ali navzgor, če bi bila višja raven potrebna za zagotovitev, da subjekt po ukrepih, določenih v načrtu reševanja, v ustreznem obdobju še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja in ohrani zadostno zaupanje trga.
- (15) V skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1075 (*) bi morali organi za reševanje preučiti bazo vlagateljev v instrumente posamezne institucije ali subjekta za izpolnjevanje MREL. Če imajo znaten del instrumentov institucije ali subjekta za izpolnjevanje MREL mali vlagatelji, ki morda niso prejeli ustreznih informacij o relevantnih tveganjih, bi lahko to samo po sebi pomenilo oviro za rešljivost. Poleg tega, če imajo velik del instrumentov institucije ali subjekta za izpolnjevanje MREL druge institucije ali subjekti, bi lahko sistemska posledica odpisa ali konverzije prav tako lahko predstavljala oviro za rešljivost. Kadar organ za reševanje odkrije oviro za rešljivost, ki izhaja iz velikosti in narave določene baze vlagateljev, bi moral imeti možnosti, da instituciji ali subjektu priporoči, naj to oviro odpravi.
- (16) Da bi zagotovili, da mali vlagatelji ne vlagajo pretirano v dolžniške instrumente, ki izpolnjujejo pogoje za MREL, bi morale države članice zagotoviti, da je minimalna nominalna vrednost takšnih instrumentov razmeroma visoka ali da naložba v takšne instrumente ne predstavlja prevelikega deleža v vlagateljevem portfelju. Ta zahteva bi se morala uporabljati samo za instrumente, izdane po datumu prenosa te direktive. Ta zahteva ni v zadostni meri zajeta v Direktivi 2014/65/EU, zato bi morala biti uveljavljena na podlagi Direktive 2014/59/EU, pri čemer ne bi smela posegati v pravila o zaščiti vlagateljev iz Direktive 2014/59/EU. Kadar organi za reševanje pri opravljanju dolžnosti odkrijejo dokaze o morebitnih kršitvah Direktive 2014/65/EU, bi morali imeti možnost, da z namenom uveljavljanja navedene direktive z organi za tržno ravnanje izmenjajo zaupne informacije. Poleg tega bi morale imeti države članice možnost, da dodatno omejijo trženje in prodajo nekaterih drugih instrumentov določenim vlagateljem.
- (17) Organi za reševanje bi morali za izboljšanje rešljivosti GSPI imeti možnost, da poleg minimalne zahteve glede TLAC iz Uredbe (EU) št. 575/2013 GSPI naložijo še posebno MREL za institucije. Ta posebna MREL za institucije bi se morala naložiti, če minimalna zahteva glede TLAC ne zadostuje za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo GSPI v skladu z izbrano strategijo reševanja.
- (18) Organi za reševanje bi morali pri določitvi ravni MREL upoštevati stopnjo sistemskega pomena institucije ali subjekta in morebitni negativni vpliv njenega propada na finančno stabilnost. Upoštevati bi morali potrebo po enakih konkurenčnih pogojih za GSPI in druge primerljive institucije ali subjekte, ki so sistemskega pomena.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje (UL L 184, 8.7.2016, str. 1).

v Uniji. Zato se MREL za institucije ali subjekte, ki niso GSPI, vendar imajo v Uniji sistemski pomen, ki je primerljiv s sistemskim pomenom GSPI, ne bi smela nesorazumno razlikovati od ravni in sestave MREL, ki se na splošno določi za GSPI.

- (19) V skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 bi se morala MREL uporabljati za institucije ali subjekte, opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, samo na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja. To pomeni, da bi morali subjekti v postopku reševanja za izpolnitev svojih MREL zunanjim tretjim upnikom, za reševanje katerih bi se v primeru, da se za organ za reševanje začne postopek reševanja, uporabila sredstva upnikov, izdati kvalificirane instrumente in postavke.
- (20) Institucije ali subjekti, ki niso subjekti v postopku reševanja, bi morali MREL izpolniti na individualni ravni. Potrebe teh institucij ali subjektov po pokrivanju izgub in dokapitalizaciji bi načeloma morali zadovoljiti njihovi subjekti v postopku reševanja, in sicer z neposredno ali posredno pridobitvijo kapitalskih instrumentov s strani teh subjektov v postopku reševanja in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih izdajo te institucije ali subjekti, ter njihovim odpisom ali konverzijo v lastniške instrumente v trenutku, ko poslovanje teh institucij ali subjektov ni več uspešno. Kot taka bi se morala MREL, ki se uporablja za institucije ali subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja, uporabljati skupaj in skladno z zahtevami, ki se uporabljajo za subjekte v postopku reševanja. To bi moralo organom za reševanje omogočiti, da skupino v postopku reševanja rešijo, ne da bi postopek reševanja začeli še za nekatere njene podrejene družbe, in tako preprečijo morebitne motnje na trgu. Uporaba MREL za institucije ali subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja, bi morala ustrezati izbrani strategiji reševanja, zlasti pa po dokapitalizaciji teh institucij ali subjektov ne bi smela spremeniti lastniškega razmerja med njimi in njihovo skupino v postopku reševanja.
- (21) Če imajo subjekt v postopku reševanja ali nadrejena družba in njene podrejene družbe sedež v isti državi članici in so del iste skupine v postopku reševanja, bi moral imeti organ za reševanje možnost, da tem podrejenim družbam, ki niso subjekti v postopku reševanja, omogoči, da opustijo uporabo MREL, ki se uporablja zanje, ali jim dovoli, da MREL izpolnijo z zavarovanimi jamstvi med nadrejeno družbo in njenimi podrejenimi družbami, pri čemer se ta lahko sprožijo, ko so izpolnjeni časovni pogoji, enakovredni časovnim pogojem, pod katerimi se lahko kvalificirane obveznosti odpišejo ali konvertirajo. Zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, bi moralo biti visoko likvidno ter imeti minimalno tržno in kreditno tveganje.
- (22) V Uredbi (EU) št. 575/2013 je določeno, da lahko pristojni organi za kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom (v nadaljnjem besedilu: povezane mreže), opustijo uporabo nekaterih zahtev glede solventnosti in likvidnosti, kadar so izpolnjeni nekateri posebni pogoji. Zaradi upoštevanja posebnosti takšnih povezanih mrež bi organ za reševanje moral imeti tudi možnost, da za takšnim kreditnim institucijam in centralnemu organu omogoči, da opustijo uporabo MREL pod pogoji, ki so podobni tistim iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar imajo institucije in organ sedež v isti državi članici. Organi za reševanje bi tudi morali imeti možnost, da kreditne institucije in centralni organ pri ocenjevanju pogojev za reševanje glede na značilnosti solidarnostnega mehanizma po lastni presoji obravnavajo kot celoto. Organ za reševanje bi moral imeti možnost, da izpolnjevanje zunanje MREL s strani skupine v postopku reševanja kot celote zagotovi na različne načine glede na značilnosti solidarnostnega mehanizma posamezne skupine, in sicer tako, da upošteva kvalificirane obveznosti subjektov, od katerih v skladu z načrtom reševanja zahteva, da izdajo instrumente, primerne za MREL, ločeno od skupine v postopku reševanja.
- (23) Da bi bila raven MREL za namene reševanja ustrezna, bi morali biti za njeno določitev pristojni organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, torej organ za reševanje končne nadrejene družbe, in organi za reševanje drugih subjektov v skupini v postopku reševanja. Za vse spore med organi bi moral biti pristojen Evropski bančni organ (EBA) na podlagi Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ^(*), ob upoštevanju pogojev in omejitev iz te direktive.

^(*) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (24) Pristojni organi in organi za reševanje bi morali ustrezno obravnavati in odpraviti morebitne kršitve minimalne zahteve glede TLAC in morebitne kršitve MREL. Ker bi kršitev navedenih zahtev lahko pomenila oviro za rešljivost institucije ali skupine, bi bilo treba veljavne postopke za odpravo ovir za rešljivost skrajšati, da bi se pospešeno obravnavale vse kršitve zahtev. Poleg tega bi morali imeti organi za reševanje možnost, da od institucij ali subjektov zahtevajo, naj spremenijo profile zapadlosti kvalificiranih instrumentov in postavk ter pripravijo in izvedejo načrte za ponovno vzpostavitev ravni navedenih zahtev. Obenem bi morali imeti organi za reševanje možnost, da prepovejo nekatere razdelitve, kadar po njihovem mnenju institucija ali subjekt ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU, kadar se ta upošteva poleg MREL.
- (25) Da bi se zagotovila pregledna uporaba MREL, bi morale institucije in subjekti svojim pristojnim organom in organom za reševanje poročati o svoji MREL, ravneh in sestavi kvalificiranih obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, vključno z njihovim profilom zapadlosti in vrstnim redom pri običajnem insolvenčnem postopku, ter jih redno razkrivati javnosti. Za institucije ali subjekte, za katere velja minimalna zahteva glede TLAC, bi bilo treba zagotoviti, da je pogostost nadzornega poročanja in razkritja posebne MREL za institucije, kot je določena v tej direktivi, usklajena s tisto iz Uredbe (EU) št. 575/2013 za minimalno zahtevo glede TLAC. Čeprav bi morala biti popolna ali delna izvzetja od obveznosti poročanja in razkritja za določene institucije ali subjekte dovoljena v nekaterih primerih iz te direktive, pa ne bi smela omejevati pooblastil organov za reševanje, da za namen opravljanja svojih dolžnosti na podlagi Direktive 2014/59/EU, kakor je bila spremenjena s to direktivo, zaprosijo za informacije.
- (26) Z zahtevo, da se v sporazume ali instrumente, ki ustvarjajo obveznosti, ki jih ureja zakonodaja tretje države, vključi pogodbeno priznanje učinkov uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, naj bi poenostavili in izboljšali postopek reševanja s sredstvi upnikov za te obveznosti v primeru reševanja. Ustrezno pripravljene in splošno sprejete pogodbene ureditve v primeru čezmejnega reševanja predstavljajo izvedljivo rešitev, vse dokler se ne oblikuje zakonski pristop na podlagi prava Unije ali oblikujejo spodbude za izbiro prava države članice kot prava, ki se uporabi za sklepanje pogodb ali dokler se v vseh jurisdikcijah tretjih držav ne oblikujejo zakonski okviri za priznanje, ki bodo omogočali učinkovito čezmejno reševanje. Tudi po uvedbi zakonskih okvirov za priznanje bi morale pogodbene ureditve za priznanje prispevati h krepitvi ozaveščenosti upnikov v okviru pogodbenih ureditev, ki jih ne ureja pravo države članice, o morebitnih ukrepih za reševanje institucij ali subjektov, ki jih ne ureja pravo Unije. Vendar je v nekaterih primerih za institucije ali subjekte morda neizvedljivo, da bi ta pogodbeno določila vključile v sporazume ali instrumente, ki ustvarjajo nekatere obveznosti, zlasti obveznosti, ki niso izključene iz instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi Direktive 2014/59/EU, krite vloge ali kapitalske instrumente.

V nekaterih okoliščinah bi lahko na primer veljalo za neizvedljivo, da bi v pogodbe o obveznostih vključevali klavzule o pogodbenem priznanju v primerih, kadar je na podlagi prava tretje države nezakonito, da institucija ali subjekt takšne klavzule vključi v sporazume ali instrumente, ki ustvarjajo obveznosti, ki jih urejajo zakoni te tretje države, ali kadar institucija ali subjekt na individualni ravni nima pristojnosti za spremembo pogodbenih določil, ker jih določajo mednarodni protokoli ali temeljijo na mednarodno dogovorjenih standardnih določilih, ali pa kadar je obveznost, za katero bi veljala zahteva za pogodbeno priznanje, pogojena s kršitvijo pogodbe ali izhaja iz jamstev, posrednih jamstev ali drugih instrumentov, ki se uporabljajo v okviru operacij financiranja trgovine. Vendar pa se nestrinjanje nasprotne stranke s tem, da bi bila klavzula o pogodbenem priznanju reševanja s sredstvi upnikov zanj zavezujoča, kot tako ne bi smelo šteti kot razlog za neizvedljivost. EBA bi moral pripraviti osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki bi jih Komisija morala sprejeti v skladu s členu 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, da bi bilo mogoče natančneje opredeliti primere neizvedljivosti. Pri uporabi teh tehničnih standardov in ob upoštevanju posebnosti zadevnega trga bi moral organ za reševanje določiti kategorije obveznosti, pri katerih bi lahko obstajali razlogi za neizvedljivost, kadar je to po njegovem mnenju potrebno. V tem okviru bi morala biti institucija ali subjekt tisti, ki bi odločil, ali je vključitev klavzule o priznanju reševanja s sredstvi upnikov v pogodbo ali razred pogodb neizvedljiva. Institucije in subjekti bi morali redno poročati organom za reševanje, da bi bili obveščeni o napredku izvajanja določil za pogodbeno priznanje.

V tej zvezi bi morale institucije in subjekti navesti, pri katerih pogodbah ali razredih pogodb vključitev klavzule o priznanju reševanja s sredstvi upnikov ni izvedljiva, in razlog za to oceno. Organi za reševanje bi morali v razumnem časovnem roku preučiti ugotovitev institucije ali subjekta, da vključitev pogodbenega priznanja v zvezi z obveznostjo ni izvedljiva, in sprejeti ukrepe za obravnavo morebitnih napačnih ocen in odpravo ovir za rešljivost, ki so posledica nevkjučitve klavzul o pogodbenem priznanju. Institucije in subjekti bi morali biti pripravljene utemeljiti svojo ugotovitev, če bi to od njih zahteval organ za reševanje. Poleg tega, da se prepreči vplivanje na rešljivost institucij in subjektov obveznosti, v zvezi s katerimi zadevne pogodbene določbe niso vključene, ne bi smele biti primerne za MREL.

- (27) Koristno in potrebno je prilagoditi pooblastilo organov za reševanje, da za omejeno obdobje določijo mirovanje nekaterih pogodbenih obveznosti institucij in subjektov. Zlasti bi morali imeti organi za reševanje možnost za izvajanje tega pooblastila, preden se za institucijo ali subjekt začne postopek reševanja, od trenutka, ko je ugotovljeno, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, če ni nemudoma razpoložljivega ukrepa zasebnega sektorja, ki bi po mnenju organa za reševanje v razumnem času preprečil propad institucije ali subjekta, in če velja, da je izvajanje tega pooblastila nujno za preprečitev nadaljnega poslabšanja finančnega stanja institucije ali subjekta. V zvezi s tem bi morali imeti organi za reševanje možnost, da to pooblastilo izvajajo, če niso zadovoljni z nemudoma razpoložljivim ukrepom zasebnega sektorja. Organom za reševanje bi pooblastilo, da določijo mirovanje nekaterih pogodbenih obveznosti, obenem omogočilo, da ugotovijo, ali je ukrep za reševanje v javnem interesu, izberejo najustreznejše instrumente za reševanje ali zagotovijo učinkovito uporabo enega ali več instrumentov za reševanje. Trajanje mirovanja bi moralo biti omejeno na največ dva delovna dneva. Pri tej omejitvi bi lahko mirovanje veljalo tudi po sprejetju odločitve o reševanju.
- (28) Da bi bila uporaba pooblastila za odreditev mirovanja sorazmerna, bi morali imeti organi za reševanje možnost, da upoštevajo okoliščine vsakega posameznega primera in da ustrezno določijo obseg mirovanja. Poleg tega bi morali imeti možnost, da v posameznih primerih odobrijo nekatera plačila, med drugim zlasti upravnih stroškov zadevne institucije ali subjekta. Obstajati bi morala tudi možnost, da se pooblastilo za odreditev mirovanja uporablja tudi za upravičene vloge. Vendar pa bi morali organi za reševanje temeljito oceniti, ali je primerno, da se za nekatere upravičene vloge, zlasti krite vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, uporablja to pooblastilo, in kolikšno je tveganje, da bi uporaba mirovanja za takšne vloge resno ogrozila delovanje finančnih trgov. Za krite vloge, kadar se v zvezi z njimi izvaja pooblastilo za odreditev mirovanja nekaterih pogodbenih obveznosti, ne bi smelo veljati, da so te vloge nerazpoložljive za namene Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾. Da se vlagatelji v obdobju mirovanja ne bi znašli v finančnih težavah, bi morale imeti države članice možnost zagotoviti, da lahko vsak dan dvignejo določen znesek.
- (29) Organi za reševanje bi morali med obdobjem mirovanja, med drugim na podlagi načrta reševanje institucije ali subjekta, razmisliti o možnosti, da se postopek reševanja institucije ali subjekta na koncu ne izvede, temveč da pride do prenehanja institucije na podlagi nacionalnega prava. V takšnih primerih bi morali organi za reševanje vzpostaviti ureditve, ki bi bile po njihovem mnenju primerne za zagotovitev, da bo usklajevanje z zadevnimi nacionalnimi organi ustrezno in da mirovanje ne bo oviralo učinkovitosti postopka prenehanja.
- (30) Pooblastilo za odreditev mirovanja obveznosti plačila ali obveznosti izročitve se ne bi smelo uporabljati za obveznosti do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES, do centralnih bank, centralnih nasprotnih strank (CNS) z dovoljenjem ali CNS iz tretjih držav, ki jih priznava Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA). Direktiva 98/26/ES zmanjšuje tveganje, povezano z udeležbo v plačilnih sistemih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev, zlasti tako, da zmanjšuje motnje v primeru insolventnosti udeleženca v takšnem sistemu. Da bi se zagotovila ustrezna uporaba navedenih zaščit v kriznih razmerah, pri tem pa ohranila ustrezna varnost za operaterje plačilnih sistemov in sistemov poravnave

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

vrednostnih papirjev ter druge udeležence na trgu, bi bilo treba Direktivo 2014/59/EU spremeniti tako, da bo določala, da se ukrep za preprečevanje krize, mirovanje obveznosti iz člena 33a ali ukrep kriznega upravljanja kot tak ne bi smel šteti, da predstavlja insolvenčni postopek v smislu Direktive 98/26/ES, če se bistvene obveznosti iz pogodbe še naprej izpolnjujejo. Vendar Direktiva 2014/59/EU na noben način ne bi smela posegati v delovanje sistema, določenega na podlagi Direktive 98/26/ES, ali pravico do dodatnega jamstva, zagotovljeno z navedeno direktivo.

- (31) Eden od ključnih vidikov učinkovitega reševanja je zagotoviti, da v trenutku, ko se za institucije ali subjekte iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU začne postopek reševanja, njihove nasprotnne stranke pri finančnih pogodbah svojih pozicij ne morejo zapreti le za to, ker se je za te institucije ali subjekte začel postopek reševanja. Poleg tega bi morali biti organi za reševanje pooblaščen, da odredijo mirovanje obveznosti plačila ali izročitve, predvidenih v pogodbi, sklenjeni z institucijo v postopku reševanja, obenem bi morali imeti pooblastilo, da za omejeno časovno obdobje omejijo pravice nasprotnih strank do predčasnega prenehanja, takojšnje zapadlosti ali druge odpovedi finančnih pogodb. Te zahteve se ne uporabljajo neposredno za pogodbe, ki jih ureja pravo tretje države. Brez zakonskih okvirov za čezmejno priznanje bi morale države članice od institucij in subjektov iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, zahtevati, naj v zadevne finančne pogodbe vključijo pogodbeno določilo, s katerim bodo priznavale, da lahko organi za reševanje v zvezi s temi pogodbami izvajajo pooblastilo za odreditev mirovanja nekaterih obveznosti plačila in izročitve za omejitev uveljavljanja pravic iz naslova jamstva ali za začasno odreditev mirovanja pravic do odpovedi ter da zanje veljajo zahteve iz člena 68, kot če bi finančne pogodbe urejalo pravo zadevne države članice. Takšna obveznost bi se morala zagotoviti, če bi pogodba spadala v področje uporabe navedenih določb. Zahteva po vključitvi pogodbenega določila torej ne zadeva členov 33a, 69, 70 in 71 Direktive 2014/59/EU, kakor je bila spremenjena s to direktivo, denimo v pogodbah s CNS ali z operaterji sistemov, določenimi za namene Direktiva 98/26/ES, saj v navedenih členih organi za reševanje v zvezi s temi pogodbami, četudi jih ureja pravo zadevne države članice, nimajo pooblastil.
- (32) Izključitev posebnih obveznosti institucij ali subjektov iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov ali iz izvajanja pooblastila za odreditev mirovanja nekaterih obveznosti plačila in izročitve, za omejitev uveljavljanja pravic iz naslova jamstva ali za začasno odreditev mirovanja pravic do odpovedi iz Direktive 2014/59/EU bi morala zajemati tudi obveznosti v zvezi s CNS s sedežem v Uniji in v zvezi s CNS iz tretjih držav, ki jih priznava ESMA.
- (33) Da bi se zagotovilo enotno razumevanje pojmov, ki se uporabljajo v različnih pravnih instrumentih, je ustrezno, da se v Direktivo 98/26/ES vključijo opredelitve in koncepti, uvedeni z Uredbo (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ v zvezi s „centralno nasprotno stranko“ ali „CNS“ in „udeležencem“.
- (34) Z Direktivo 98/26/ES se zmanjšuje tveganje, povezano z udeležbo institucij in drugih subjektov v plačilnih sistemih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev, zlasti zaradi zmanjšanja motenj v primeru insolventnosti udeleženca v takšnem sistemu. Navedena direktiva v uvodni izjavi 7 pojasnjuje, da lahko države članice njene določbe uporabijo za svoje domače institucije, ki so neposredno udeležene v sistemih, ki jih ureja pravo tretjih držav, in za dodatno jamstvo, predvideno v zvezi z udeležbo v teh sistemih. Zaradi svetovnega obsega nekaterih sistemov in dejavnosti v njih, ki jih ureja zakonodaja tretje države, in povečane udeležbe subjektov s sedežem v Uniji v teh sistemih, bi morala Komisija pregledati, kako države članice uporabljajo možnost, predvideno v uvodni izjavi 7 navedene direktive, in oceniti, ali so potrebne nadaljnje spremembe navedene direktive v zvezi s takšnimi sistemi.
- (35) Da bi omogočili učinkovito uporabo pooblastil za zmanjšanje, odpis ali konverzijo postavk kapitala, ne da bi pri tem kršili zaščitne ukrepe, ki jih imajo upniki na podlagi te direktive, bi morale države članice zagotoviti, da so terjatve, ki izhajajo iz postavk kapitala, v običajnih insolvenčnih postopkih podrejene vsem drugim terjatvam. Instrumente, ki so le delno pripoznani kot kapital, bi še vedno morali v celoti obravnavati kot terjatve, ki izhajajo

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

iz kapitala. Delno priznanje bi med drugim lahko bilo posledica na primer uporabe predhodnih pravil, ki delno odpravljajo pripoznanje instrumenta, ali uporabe časovnice za amortizacijo, določene za instrumente dodatnega kapitala v Uredbi (EU) št. 575/2013.

- (36) Ker cilja te direktive, in sicer določitev enotnih pravil glede okvira za sanacijo in reševanje institucij in subjektov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (37) Države članice bi morale to direktivo prenesti v nacionalno pravo in jo v tem pravu začeti uporabljati 18 mesecev od datuma začetka njene veljavnosti, da bi bilo dovolj časa za njen prenos in začetek uporabe. Vendar bi bilo treba določbe te direktive glede javnega razkritja uporabljati od 1. januarja 2024, da bi se institucijam in subjektom v vsej Uniji omogočilo ustrezno obdobje za doseganje zahtevane ravni MREL v skladu s predpisi –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU se spremeni:

(1) člen 2(1) se spremeni:

(a) točka (5) se nadomesti z naslednjim:

„(5) „podrejena družba“ pomeni podrejeno družbo, kot je opredeljena v točki (16) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in za namen uporabe členov 7, 12, 17, 18, 45 do 45m, 59 do 62, 91 in 92 te direktive za skupine v postopku reševanja iz točke (b) točke (83b) tega odstavka po potrebi vključuje kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo člen 45e(3) te direktive;

(5a) „pomembna podrejena družba“ pomeni pomembno podrejeno družbo, kot je opredeljena v točki (135) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„(68a) „navaden lastniški temeljni kapital“ pomeni navaden lastniški temeljni kapital, kot je izračunan v skladu s členom 50 Uredbe (EU) št. 575/2013;“

(c) v točki (70) se besedilo „kvalificirane obveznosti“ v nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov;“

(d) točka (71) se nadomesti z naslednjim:

„(71) „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,“ pomeni obveznosti in kapitalske instrumente, ki niso kvalificirani kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega kapitala institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) in ki niso izključene iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi člena 44(2);

(71a) „kvalificirane obveznosti“ pomeni obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ki po potrebi izpolnjujejo pogoje iz člena 45b ali točke (a) člena 45f(2) te direktive, in instrumente dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (b) člena 72a(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(71b) „podrejeni kvalificirani instrumenti“ pomeni instrumente, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013 razen odstavkov 3 do 5 člena 72b navedene uredbe;“;

(e) vstavijo se naslednje točke:

„(83a) „subjekt v postopku reševanja“ pomeni:

- (a) pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo organ za reševanje v skladu s členom 12 opredeli kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje, ali
- (b) institucijo, ki ni del skupine, nad katero se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi na podlagi členov 111 in 112 Direktive 2013/36/EU, in v zvezi s katero je v načrtu reševanja, pripravljenem v skladu s členom 10 te direktive, določen ukrep za reševanje;

(83b) „skupina v postopku reševanja“ pomeni:

- (a) subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki niso:
 - (i) že same subjekti v postopku reševanja;
 - (ii) podrejene družbe drugih subjektov v postopku reševanja, ali
 - (iii) subjekti s sedežem v tretji državi, ki niso vključeni v skupino v postopku reševanja v skladu z načrtom reševanja, in njihove podrejene družbe ali
- (b) kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, če je vsaj ena od teh kreditnih institucij ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;

(83c) „globalna sistemsko pomembna institucija“ ali „GSPI“ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo, kot je opredeljena v točki (133) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(f) doda se naslednja točka:

„(109) „zahteva po skupnem blažilniku“ pomeni zahtevo po skupnem blažilniku, kot je opredeljena v točki (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU.“;

(2) člen 10 se spremeni:

(a) v odstavku 6 se dodata naslednja pododstavka:

„Pregled iz prvega pododstavka tega odstavka se opravi po izvedbi ukrepov za reševanje ali izvajanju pooblastil iz člena 59.

Pri določanju rokov iz točk (o) in (p) odstavka 7 tega člena v okoliščinah iz tretjega pododstavka tega odstavka organ za reševanje upošteva rok za izpolnitev zahteve iz člena 104b Direktive 2013/36/EU.“;

(b) v odstavku 7 se točki (o) in (p) nadomestita z naslednjim:

„(o) zahteve iz členov 45e in 45f ter rok za doseg te ravni v skladu s členom 45m;

(p) kadar organ za reševanje uporablja člen 45b(4), (5) ali (7), časovni okvir, v katerem mora subjekt v postopku reševanja izpolniti zahteve v skladu s členom 45m;“;

(3) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic, če je to pomembno za to podružnico, pripravijo načrte reševanja skupine. V načrtu reševanja skupine se določijo ukrepi, ki se sprejmejo glede:

(a) nadrejene družbe v Uniji;

(b) podrejenih družb, ki so del skupine in ki imajo sedež v Uniji;

(c) subjektov iz točk (c) in (d) člena 1(1) ter

(d) v skladu z naslovom VI podrejenimi družbami, ki so del skupine in ki imajo sedež zunaj Unije.

V skladu z ukrepi iz prvega pododstavka se v načrtu reševanja za vsako skupino določijo subjekti v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja.“;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) točki (a) in (b) se nadomestita z naslednjim:

„(a) so določeni ukrepi za reševanje, ki jih je za subjekte v postopku reševanja treba sprejeti v scenarijih iz člena 10(3), ter posledice teh ukrepov za reševanje v zvezi z drugimi subjekti v skupini iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1), za nadrejeno družbo in za podrejene institucije;

„(aa) kadar skupina vključuje več kot eno skupino v postopku reševanja, so določeni ukrepi za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja iz vsake skupine v postopku reševanja ter posledice teh ukrepov za:

(i) druge subjekte v skupini, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja;

(ii) druge skupine v postopku reševanja;

(b) je preučeno, v kakšnem obsegu bi se lahko instrumenti in pooblastila za reševanje usklajeno uporabljali oziroma izvajali v zvezi s subjekti v postopku reševanja s sedežem v Uniji, vključno z ukrepi tretje osebe za olajšanje nakupa skupine kot celote, ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvaja več subjektov v skupini, ali posebnih subjektov v skupini ali skupin v postopku reševanja, ter so opredeljene kakršne koli morebitne ovire za usklajeno reševanje;“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) so določeni morebitni dodatni ukrepi, ki niso navedeni v tej direktivi in jih zadevni organi za reševanje nameravajo sprejeti v zvezi s subjekti iz posamezne skupine v postopku reševanja;“;

(4) člen 13 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, se načrtovanje ukrepov za reševanje iz točke (aa) člena 12(3) vključni v skupno odločitev, kot je navedena v prvem pododstavku tega odstavka.“;

(b) v odstavku 6 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če organi za reševanje v štirih mesecih ne sprejmejo skupne odločitve, vsak organ za reševanje, ki je odgovoren za posamezno podrejeno družbo in se ne strinja z načrtom reševanja skupine, odločitev sprejme sam in po potrebi opredeli subjekt v postopku reševanja ter pripravi in posodablja načrt reševanja za skupino v postopku reševanja, ki jo sestavljajo subjekti v njegovi jurisdikciji. Organi za reševanje, ki se ne strinjajo s predlaganim načrtom reševanja skupine, vsako posamezno odločitev v celoti obrazložijo, navedejo razloge za nestrinjanje s predlaganim načrtom za reševanje skupine ter upoštevajo mnenja in pomisleke drugih pristojnih organov in organov za reševanje. Vsak organ za reševanje svojo odločitev sporoči drugim članom kolegija za reševanje.“;

(5) člen 16 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Skupina velja za rešljivo, če je izvedljivo in verjetno, da organi za reševanje zagotovijo prenehanje subjektov v skupini v okviru običajnih insolvenčnih postopkov ali jih rešijo z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanjem pooblastil za reševanje v zvezi s subjekti v postopku reševanja, pri čemer se v čim večji meri preprečijo vse resne škodljive posledice za finančne sisteme držav članic, v katerih se subjekti v skupini ali njihove podružnice nahajajo, ali drugih držav članic ali Unije, vključno s širšo finančno nestabilnostjo ali sistemskimi dogodki, ter se prizadeva zagotoviti kontinuiteto izvajanja kritičnih funkcij, ki jih opravljajo ti subjekti v skupini, bodisi z njihovo ločitvijo, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti, ali z drugimi sredstvi.“

Kadar menijo, da je skupina nerešljiva, organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, o tem pravočasno obvestijo EBA.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, države članice zagotovijo, da organi iz odstavka 1 v skladu s tem členom ocenijo rešljivost vsake skupine v postopku reševanja.

Ocena iz prvega pododstavka tega odstavka se opravi poleg ocene rešljivosti celotne skupine in se pripravi v skladu s postopkom odločanja, določenim v členu 13.“;

(6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 16a

Pooblastilo za prepoved nekaterih razdelitev

1. Kadar je subjekt v položaju, da zahtevo po skupnem blažilniku, izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg posameznih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 141a(1) Direktive 2013/36/EU, vendar je ne izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg zahtev iz členov 45c in 45d te direktive, kadar je izračunana v skladu s točko (a) člena 45(2) te direktive, ima njegov organ za reševanje pooblastilo v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, da subjektu prepove, da razdeli znesek, ki je večji od maksimalnega zneska za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (M-MDA), izračunanega v skladu z odstavkom 4 tega člena, in sicer tako, da:

- (a) razdeli dobiček v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
- (b) določi obveznost za plačilo variabilnih prejemkov ali posebnih pokojninskih ugodnosti ali za plačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost za plačilo nastala, ko ni izpolnjeval zahteve po skupnem blažilniku, ali
- (c) izvršuje plačila, povezana z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

Kadar je subjekt v položaju iz prvega pododstavka, o tem nemudoma uradno obvesti organ za reševanje.

2. V primeru iz odstavka 1 organ za reševanje subjekta po posvetovanju s pristojnim organom brez nepotrebnega odlašanja oceni, ali naj izvaja pooblastilo iz odstavka 1, pri čemer upošteva vse naslednje elemente:

- (a) razlog, trajanje in obseg neizpolnjevanja zahteve ter vpliv tega na rešljivost;
- (b) razvoj finančnega položaja subjekta in verjetnost, da bi ta v bližnji prihodnosti izpolnil pogoj iz točke (a) člena 32(1);
- (c) možnost, da bo lahko subjekt v razumnem času zagotovil izpolnjevanje zahtev iz odstavka 1;
- (d) kadar subjekt ni zmožen nadomestiti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz členov 72b in 72c Uredbe (EU) št. 575/2013 ali iz člena 45b ali člena 45f(2) te direktive, če je ta nezmožnost omejena na posamezen primer ali posledica motenj na trgu;
- (e) ali je izvajanje pooblastila iz odstavka 1, ob upoštevanju njegovega morebitnega vpliva na pogoje financiranja zadevnega subjekta in njegovo rešljivost, najbolj primerno in sorazmerno sredstvo za rešitev položaja tega subjekta.

Organ za reševanje oceno o tem, ali naj izvaja pooblastilo iz odstavka 1, ponovi vsaj vsaki mesec, vse dokler je subjekt v položaju iz odstavka 1.

3. Če organ za reševanje ugotovi, da je subjekt devet mesecev zatem, ko je organu uradno sporočil, da se je znašel v položaju iz odstavka 1, še vedno v tem položaju, po posvetovanju s pristojnim organom izvede pooblastilo iz odstavka 1, razen kadar na podlagi ocene ugotovi, da sta izpolnjena vsaj dva od naslednjih pogojev:

- (a) neizpolnjevanje zahteve je posledica resne motnje v delovanju finančnih trgov, kar povzroča vsesplošni pretres finančnega trga v več segmentih finančnih trgov;
- (b) motnja iz točke (a) ne pomeni le večjega nihanja cen kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti subjekta ali višjih stroškov zanj, temveč privede tudi do popolnega ali delnega zaprtja trgov, zaradi česar subjekt na teh trgih ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti;
- (c) zaprtje trga iz točke (b) je ugotovljeno ne le v primeru zadevnega subjekta, temveč tudi za več drugih subjektov;
- (d) zaradi motnje iz točke (a) zadevni subjekt ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki bi zadostovali za odpravo neizpolnjevanja zahteve, ali
- (e) izvajanje pooblastila iz odstavka 1 povzroči učinke prelitja za del bančnega sektorja, ti pa utegnejo ogroziti finančno stabilnost.

Kadar se uporabi izjema iz prvega pododstavka, organ za reševanje o svoji odločitvi uradno obvesti pristojni organ in svojo oceno pisno pojasni.

Organ za reševanje vsak mesec ponovno oceni, ali se uporabi izjema iz prvega pododstavka.

4. M-MDA se izračuna tako, da se vsota, izračunana v skladu z odstavkom 5, pomnoži s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. M-MDA se zmanjša za morebitni znesek, ki izhaja iz katerega koli od ukrepov iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 1.

5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

- (a) morebitni dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali plačilo, ki izhaja iz ukrepov v zvezi z ukrepi iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 1 tega člena,

čemur se prištejejo

- (b) morebitni čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali plačilo, ki izhaja iz ukrepov iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 1 tega člena,

od česar se odštejejo

- (c) zneski, ki bi se plačali v obliki davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor iz odstavka 4 se določi na naslednji način:

- (a) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja subjekt in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli od zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c in 45d te direktive, izraženih kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v prvi (to je najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;

- (b) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja subjekt in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli od zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c in 45d te direktive, izraženih kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;

- (c) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja subjekt in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c in 45d te direktive, izraženih kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;
- (d) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja subjekt in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c in 45d te direktive, izraženih kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v črti (to je najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

$$\text{Spodnja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po skupnem blažilniku}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Zgornja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po skupnem blažilniku}}{4} \times Q_n$$

pri čemer „Q_n“ = zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.“;

(7) člen 17 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da organ za reševanje, ko na podlagi ocene rešljivosti za subjekt, pripravljene v skladu s členoma 15 in 16, in po posvetovanju s pristojnim organom ugotovi, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost tega subjekta, to ugotovitev pisno sporoči zadevnemu subjektu, pristojnemu organu in organom za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice.“;

(b) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Subjekt v štirih mesecih od datuma prejema obvestila, poslanega v skladu s z odstavkom 1, organu za reševanje predlaga možne ukrepe za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, navedenih v obvestilu.

Subjekt v dveh tednih od datuma prejema obvestila, poslanega v skladu z odstavkom 1 tega člena, organu za reševanje predlaga možne ukrepe in časovni okvir za njihovo izvajanje kot zagotovilo, da bo izpolnjeval zahteve iz člena 45e ali 45f te direktive in zahtevo po skupnem blažilniku, kadar je bistvena ovira za rešljivost posledica enega od naslednjih:

- (a) dejstva, da subjekt zahtevo po skupnem blažilniku, izpolnjuje, kadar se ta upošteva poleg posameznih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 141a(1) Direktive 2013/36/EU, vendar ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar se ta upošteva poleg zahtev iz členov 45c in 45d te direktive, če je izračunana v skladu s točko (a) člena 45(2) te direktive, ali
- (b) dejstva, da subjekt ne izpolnjuje zahtev iz členov 92a in 494 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zahtev iz členov 45c in 45d te direktive.

V časovnem okviru za izvajanje ukrepov, predlaganih v drugem pododstavku, morajo biti upoštevani razlogi za bistveno oviro.

Organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom oceni, ali ukrepi, predlagani v prvem in drugem pododstavku, učinkovito obravnavajo ali odpravljajo zadevno bistveno oviro.

4. Kadar organ za reševanje ugotovi, da ukrepi, ki jih subjekt predlaga v skladu z odstavkom 3, zadevnih ovir ne zmanjšujejo ali odpravljajo učinkovito, bodisi neposredno bodisi posredno prek pristojnega organa od subjekta zahteva, da sprejme nadomestne ukrepe, s katerimi bi bilo ta cilj mogoče doseči, in jih pisno sporoči subjektu, ki v enem mesecu predloži načrt za njihovo izpolnjevanje.

Pri določanju nadomestnih ukrepov organ za reševanje dokaže, da z ukrepi, ki jih je predlagal subjekt, ne bi bilo mogoče odpraviti ovir za rešljivost, in da so predlagani nadomestni ukrepi pri odpravljanju teh ovir sorazmerni. Organ za reševanje upošteva grožnjo, ki jo za finančno stabilnost predstavljajo te ovire za rešljivost, in učinek ukrepov na poslovanje subjekta ter na njegovo stabilnost in zmožnost prispevanja h gospodarstvu.“;

(c) odstavek 5 se spremeni:

(i) v točkah (a), (b), (d), (e), (g) in (h) se beseda „institucija“ v ustreznem sklonu nadomesti z besedo „subjekt“ v ustreznem sklonu;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(ha) zahtevo, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) te direktive predloži načrt za ponovno vzpostavitev izpolnjevanja zahtev iz člena 45e ali 45f te direktive, izraženih kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter, kadar je ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in zahtev iz člena 45e ali 45f te direktive, izraženih kot odstotek mere skupne izpostavljenosti iz členov 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(iii) točke (i), (j) in (k) se nadomestijo z naslednjim:

„(i) zahtevo, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) izda kvalificirane obveznosti za izpolnitev zahtev iz člena 45e ali člena 45f;

(j) zahtevo, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) sprejme druge ukrepe za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 45e ali člena 45f, zlasti da se poskusi ponovno pogajati glede morebitnih kvalificiranih obveznosti, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdal, da zagotovi, da bi bila vsaka odločitev organa za reševanje o odpisu ali konverziji te obveznosti ali instrumenta sprejeta v skladu s pravom jurisdikcije, ki ureja to obveznost ali instrument;

(ja) z namenom zagotoviti stalno skladnost s členom 45e ali členom 45f, zahtevo, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) spremeni profil zapadlosti:

(i) kapitalskih instrumentov, potem ko pridobi soglasje pristojnega organa, in

(ii) kvalificiranih obveznosti iz člena 45b in točke (a) člena 45f(2);

(k) kadar je subjekt podrejena družba mešanega poslovnega holdinga, zahtevo, da mešani poslovni holding ustanovi ločen finančni holding za nadzor nad tem subjektom, če je to potrebno, da se omogoči reševanje tega subjekta ter prepreči, da bi uporaba instrumentov in izvajanje pooblastil za reševanje iz naslova IV negativno vplivala na nefinančni del skupine.“;

(d) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Preden organ za reševanje določi kateri koli ukrep iz odstavka 4, po posvetovanju s pristojnim organom in po potrebi z imenovanim nacionalnim makrobonitetnim organom ustrezno preuči možen vpliv teh ukrepov na posamezni subjekt, na notranji trg za finančne storitve in na finančno stabilnost v drugih državah članicah in Uniji kot celoti.“;

(8) v členu 18 se odstavki 1 do 7 nadomestijo z naslednjim:

„1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb po posvetovanju s kolegijem nadzornikov in organi za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, če je to pomembno za zadevno podružnico, v okviru kolegija za reševanje preuči oceno, ki se zahteva v skladu s členom 16, in stori vse, kar je razumno, da se sprejme skupna odločitev o uporabi ukrepov, opredeljenih v skladu s členom 17(4) v zvezi z vsemi subjekti v postopku reševanja in njihovimi podrejenimi družbami, ki so subjekti iz člena 1(1) in so del skupine.“

2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v sodelovanju s konsolidacijskim nadzornikom in EBA v skladu s členom 25(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 pripravi poročilo in ga predloži nadrejeni družbi v Uniji, organom za reševanje podrejenih družb, ki ga predložijo podrejenim družbam v njihovi pristojnosti, in organom za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice. Poročilo pripravi po posvetovanju s pristojnimi organi, v njem pa analizira bistvene ovire za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje in bistvene ovire za izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi s skupino in tudi v zvezi s skupinami v postopku reševanja, če skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja. V poročilu se obravnava vpliv na poslovni model skupine ter priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, potrebni ali ustrezni za odpravo teh ovir.

Kadar je ovira za rešljivost skupine posledica položaja subjekta v skupini iz drugega pododstavka člena 17(3), organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, nadrejeno družbo v Uniji o svoji oceni navedene ovire obvesti po posvetovanju z organom za reševanje subjekta v postopku reševanja in organi za reševanje njegovih podrejenih institucij.

3. Nadrejena družba v Uniji lahko v štirih mesecih po datumu prejema poročila predloži pripombe in organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, predlaga nadomestne ukrepe, s katerimi bi se lahko odpravile ovire, ugotovljene v poročilu.

Kadar so ovire, ugotovljene v poročilu, posledica položaja subjekta v skupini iz drugega pododstavka člena 17(3) te direktive, nadrejena družba v Uniji v dveh tednih po datuma prejema obvestila, poslanega v skladu z drugim pododstavkom odstavka 2 tega člena, organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, predlaga možne ukrepe in časovni okvir za njihovo izvajanje kot zagotovilo, da bo subjekt v skupini izpolnjeval zahteve iz člena 45e ali 45f te direktive, izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter, kadar je to ustrezno, zahtevo po skupnem blažilniku in zahteve iz členov 45e in 45f te direktive, izražene kot odstotek mere skupne izpostavljenosti iz členov 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013.

V časovnem okviru za izvajanje ukrepov, predlaganih v drugem pododstavku, morajo biti upoštevani razlogi za bistveno oviro. Organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom oceni, ali ti ukrepi učinkovito obravnavajo ali odpravljajo bistveno oviro.

4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, vse ukrepe, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, sporoči konsolidacijskemu nadzorniku, EBA, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, če je to pomembno za zadevno podružnico. Organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb po posvetovanju s pristojnimi organi in organi za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, storijo vse, kar je v njihovi moči, da v okviru kolegija za reševanje sprejmejo skupno odločitev o ugotovitvi bistvenih ovir ter po potrebi o oceni ukrepov, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, in ukrepov, ki jih za obravnavanje ali odpravo ovir zahtevajo organi, pri čemer upoštevajo možni učinek teh ukrepov v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina.

5. Skupna odločitev se sprejme v štirih mesecih po tem, ko nadrejena družba v Uniji predloži morebitne pripombe. Kadar nadrejena družba v Uniji ne predloži pripomb, se skupna odločitev sprejme v enem mesecu od izteka štirimesečnega obdobja iz prvega pododstavka odstavka 3.

Skupna odločitev v zvezi z ovirami za rešljivost, ki so posledica položaja iz drugega pododstavka člena 17(3), se sprejme v dveh tednih po tem, ko nadrejena družba v Uniji predloži morebitne pripombe v skladu z odstavkom 3 tega člena.

Skupna odločitev se obrazloži in navede v dokumentu, ki ga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži nadrejeni družbi v Uniji.

EBA lahko v skladu s točko (c) drugega odstavka člena 31 Uredbe (EU) št. 1093/2010 organom za reševanje na zahtevo enega od njih pomaga pri sprejemanju skupne odločitve.

6. Če v zadevnem obdobju iz odstavka 5 skupna odločitev ni sprejeta, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, odločitev o ustreznih ukrepih, ki jih je treba v skladu s členom 17(4) sprejeti na ravni skupine, sprejme sam.

Odločitev se v celoti obrazloži, pri njenem sprejemanju pa se upoštevajo mnenja in pomisleki drugih organov za reševanje. Odločitev nadrejeni družbi v Uniji predloži organ za reševanje, pristojen na ravni skupine.

Če organ za reševanje ob koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 tega člena v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo iz odstavka 9 tega člena predloži EBA, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, svojo odločitev odloži in počaka na odločitev, ki jo EBA utegne sprejeti v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo EBA. Zadevno obdobje iz odstavka 5 tega člena se šteje za obdobje za dosego sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA odločitev sprejme v enem mesecu. Zadeva se EBA ne predloži po koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 tega člena ali po sprejetju skupne odločitve. Če EBA odločitve ne sprejme, se uporabi odločitev organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine.

6a. Če skupna odločitev ni sprejeta v zadevnem obdobju iz odstavka 5 tega člena, organ za reševanje zadevnega subjekta v postopku reševanja odločitev o ustreznih ukrepih, ki jih je treba v skladu s členom 17(4) sprejeti na ravni skupine v postopku reševanja, sprejme sam.

Odločitev iz prvega pododstavka se v celoti obrazloži, pri njenem sprejemanju pa se upoštevajo mnenja in pomisleki organov za reševanje drugih subjektov iz iste skupine v postopku reševanja ter mnenja in pomisleki organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine. Subjektu v postopku reševanja odločitev predloži zadevni organ za reševanje.

Če organ za reševanje ob koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 tega člena v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo iz odstavka 9 tega člena predloži EBA, organ za reševanje subjekta v postopku reševanja svojo odločitev odloži in počaka na odločitev, ki jo EBA utegne sprejeti v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo EBA. Zadevno obdobje iz odstavka 5 tega člena se šteje za obdobje za dosego sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA odločitev sprejme v enem mesecu. Zadeva se EBA ne predloži po koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 tega člena ali po sprejetju skupne odločitve. Če EBA odločitve ne sprejme, se uporabi odločitev organa za reševanje subjekta v postopku reševanja.

7. Če se skupna odločitev ne sprejme, organi za reševanje podrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, odločitve o ustreznih ukrepih, ki jih morajo podrejene družbe v skladu s členom 17(4) sprejeti na individualni ravni, sprejmejo sami.

Odločitev se v celoti obrazloži, pri njenem sprejemanju pa se upoštevajo mnenja in pomisleki drugih organov za reševanje. Odločitev se predloži zadevni podrejeni družbi in subjektu v postopku reševanja iste skupine v postopku reševanja, organu za reševanje tega subjekta v postopku reševanja ter, kadar ne gre za isti organ, organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine.

Če organ za reševanje ob koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 tega člena v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo iz odstavka 9 tega člena predloži EBA, organ za reševanje podrejene družbe svojo odločitev odloži in počaka na odločitev, ki jo EBA utegne sprejeti v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo EBA. Zadevno obdobje iz odstavka 5 tega člena se šteje za obdobje za dosego sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA odločitev sprejme v enem mesecu. Zadeva se EBA ne predloži po koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 tega člena ali po sprejetju skupne odločitve. Če EBA odločitve ne sprejme, se uporabi odločitev organa za reševanje podrejene družbe.“;

(9) v členu 32(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ob upoštevanju časovnega okvira in drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi alternativni ukrepi zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru IJS, ali nadzorni ukrepi, vključno z zgodnjim posredovanjem oziroma odpisom ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59(2), sprejeti v zvezi z institucijo, preprečili propad institucije v razumnem obdobju.“;

(10) vstavi se naslednja člena:

„Člen 32a

Pogoji za reševanje v zvezi s centralnim organom in kreditnimi institucijami, ki so stalno povezane s centralnim organom

Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s centralnim organom in vsemi kreditnimi institucijami, ki so stalno povezane z njim in so del iste skupine v postopku reševanja, kadar ta skupina v postopku reševanja kot celota izpolnjuje pogoje iz člena 32(1).

Člen 32b

Insolvenčni postopki v zvezi z institucijami in subjekti, za katere ne veljajo ukrepi za reševanje

Države članice zagotovijo, da institucija ali subjekt iz točk (b), (c) ali (d) člena 1(1), v zvezi s katero oziroma katerim organ za reševanje meni, da izpolnjuje pogoje iz točk (a) in (b) člena 32(1), da pa ta ukrep za reševanje ne bi bil v javnem interesu v skladu s točko (c) člena 32(1), preneha na ustrezen način v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.“;

(11) v členu 33 se odstavki 2, 3 in 4 nadomestijo z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s subjektom iz točke (c) ali (d) člena 1(1), kadar ta subjekt izpolnjuje pogoje iz člena 32(1).

3. Če so podrejene institucije mešanega poslovnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega finančnega holdinga, se v načrtu reševanja določi, da se vmesni finančni holding opredeli kot subjekt v postopku reševanja, države članice pa zagotovijo, da se sprejmejo ukrepi za reševanje za namene reševanja skupine v zvezi z vmesnim finančnim holdingom. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje ne sprejmejo ukrepov za reševanje za namene reševanja skupine v zvezi z mešanim poslovnim holdingom.

4. Organi za reševanje lahko ob upoštevanju odstavka 3 tega člena sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s subjektom iz točke (c) ali (d) člena 1(1), tudi če subjekt iz točke (c) ali (d) člena 1(1) ne izpolnjuje pogojev iz člena 32(1), kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) subjekt je subjekt v postopku reševanja;

(b) ena ali več podrejenih družb subjekta, ki so institucije, vendar niso subjekti v postopku reševanja, izpolnjuje pogoje iz člena 32(1);

(c) sredstva in obveznosti podrejenih družb iz točke (b) so takšna, da propad teh podrejenih družb ogroža skupino v postopku reševanja kot celoto, ukrep za reševanje v zvezi s subjektom pa je potreben za reševanje takih podrejenih družb, ki so institucije, ali za reševanje zadevne skupine v postopku reševanja kot celote.“;

(12) vstavi se naslednji člen:

„Člen 33a

Pooblastilo za mirovanje nekaterih obveznosti

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje, po posvetovanju s pristojnimi organi, ki se morajo pravočasno odzvati, pooblastilo za mirovanje vseh obveznosti plačila ali izročitve na podlagi vseh pogodb, katerih pogodbeni stranka je institucija ali subjekt iz točk (b), (c) ali (d) člena 1(1), kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) ugotovljeno je bilo, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel v skladu s točko (a) člena 32(1);

- (b) ni nemudoma razpoložljivega ukrepa zasebnega sektorja iz točke (b) člena 32(1), ki bi preprečil propad institucije ali subjekta;
- (c) izvajanje pooblastila za mirovanje se šteje za nujno, da se prepreči nadaljnje poslabšanje finančnega stanja institucije ali subjekta, ter
- (d) izvajanje pooblastila za mirovanje je bodisi:
 - (i) nujna za ugotovitev iz točke (c) člena 32(1) ali
 - (ii) nujna za izbiro ustreznih ukrepov za reševanje ali za zagotovitev učinkovite uporabe enega ali več instrumentov za reševanje.

2. Pooblastilo iz odstavka 1 tega člena se ne uporablja za obveznosti plačila ali izročitve do naslednjih:

- (a) sistemov in operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES;
- (b) CNS, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in CNS iz tretjih držav, ki jih priznava ESMA na podlagi člena 25 navedene uredbe;
- (c) centralnih bank.

Organi za reševanje določijo obseg pooblastila iz odstavka 1 tega člena ob upoštevanju okoliščin vsakega posameznega primera. Organi za reševanje zlasti temeljito ocenijo ustreznost razširitve mirovanja na upravičene vloge v skladu z opredelitvijo v točki (4) člena 2(1) Direktive 2014/49/EU, predvsem na krite vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij.

3. Države članice lahko določijo, da organi za reševanje v primeru izvajanja pooblastila za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve v zvezi z upravičenimi vlogami zagotovijo, da imajo vlagatelji dostop do ustreznega dnevnega zneska iz teh vlog.

4. Obdobje mirovanja iz odstavka 1 je čim krajše in ne presega najkrajšega obdobja, ki je po mnenju organa za reševanje nujno za namene iz točk (c) in (d) odstavka 1, nikakor pa ne presega obdobja od objave obvestila o mirovanju v skladu z odstavkom 8 do polnoči v državi članici organa za reševanje institucije ali subjekta ob koncu delovnega dne po dnevu objave.

Po poteku obdobja mirovanja iz prvega pododstavka mirovanje preneha učinkovati.

5. Organi za reševanje pri izvajanju pooblastila iz odstavka 1 tega člena upoštevajo vpliv, ki bi ga lahko imelo izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov, pa tudi obstoječe nacionalne predpise ter nadzorna in sodna pooblastila, da zaščitijo pravice upnikov in zagotovijo enako obravnavo upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih. Organi za reševanje zlasti upoštevajo morebitno uporabo nacionalnih insolvenčnih postopkov za institucijo ali subjekt zaradi ugotovitve na podlagi točke (c) člena 32(1) in sprejmejo ukrepe, za katere ocenjujejo, da so potrebni za zagotovitev ustreznega usklajevanja z nacionalnimi upravnimi ali pravosodnimi organi.

6. Kadar obveznosti plačila ali izročitve na podlagi pogodbe v skladu z odstavkom 1 mirujejo, obveznosti plačila ali izročitve katere koli nasprotne stranke navedene pogodbe mirujejo enako dolgo.

7. Obveznost plačila ali izročitve, ki bi zapadla med obdobjem mirovanja, se izvede takoj po izteku navedenega obdobja.

8. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje nemudoma obvestijo institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) in organe iz točk (a) do (h) člena 83(2), ko izvedejo pooblastilo iz odstavka 1 tega člena, potem ko se na podlagi točke (a) člena 32(1) ugotovi, da institucija propada ali bo verjetno propadla, in pred sprejetjem odločitve o reševanju.

Organ za reševanje na načine iz člena 83(4) objavi ali zagotovi objavo odredbe ali instrumenta, na podlagi katerega mirujejo obveznosti iz tega člena, ter pogojev in obdobja mirovanja.

9. Ta člen ne vpliva na določbe nacionalnega prava držav članic, na podlagi katerih lahko obveznosti plačila ali izročitve institucij in subjektov iz odstavka 1 tega člena mirujejo, preden se na podlagi točke (a) člena 32(1) ugotovi, da te institucije ali subjekti propadajo ali bodo verjetno propadli, ali na določbe, ki se uporabljajo za institucije ali subjekte, ki naj bi prenehali v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki, in ki presegajo področje uporabe in trajanje iz tega člena. Takšna pooblastila se izvajajo v skladu s področjem uporabe, trajanjem in pogoji, določenimi v zadevni nacionalni zakonodaji. Pogoji iz tega člena ne posegajo v pogoje povezane s takšnim pooblastilom za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve..

10. Države članice zagotovijo, da lahko organ za reševanje pri izvajanju pooblastila za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve v zvezi z institucijo ali subjektom iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) na podlagi odstavka 1 tega člena za čas trajanja tega mirovanja izvaja tudi pooblastilo za:

- (a) omejitev možnosti zavarovanih upnikov te institucije ali subjekta do uveljavljanja pravic iz naslova jamstva v zvezi z vsemi sredstvi te institucije ali subjekta za enako obdobje, pri čemer se uporablja člen 70(2), (3) in (4), ter
- (b) mirovanje pravic do odpovedi, ki jih ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo z institucijo ali subjektom za enako obdobje, pri čemer se uporablja člen 71(2) do (8).

11. Če je organ za reševanje na podlagi točke (a) člena 32(1) ugotovil, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, in je po tem izvedel pooblastilo za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve v okoliščinah iz odstavka 1 ali 10 tega člena, ter če se v zvezi z zadevno institucijo ali subjektom nato sprejme ukrep za reševanje, organ za reševanje v zvezi z zadevno institucijo ali subjektom ne sme izvajati pooblastil iz členov 69(1), 70(1) ali 71(1).“;

(13) člen 36 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se besedilo „kapitalskih instrumentov“ nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59“;
- (b) odstavek 4 se spremeni:
 - (i) besedilo „kapitalskih instrumentov“ se nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59“;
 - (ii) v točki (d) se besedilo „kvalificiranih obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,“;
- (c) v odstavkih 5, 12 in 13 se besedilo „kapitalskih instrumentov“ nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59“;

(14) člen 37 se spremeni:

- (a) v odstavku 2 se besedilo „kapitalskih instrumentov“ nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti“;
- (b) v točki (a) odstavka 10 se besedilo „kvalificiranih obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,“;

(15) člen 44 se spremeni:

- (a) odstavek 2 se spremeni:
 - (i) točka (f) nadomesti z naslednjim:
 - „(f) obveznostmi do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES, ali njihovih udeležencev, ki so posledica sodelovanja v takšnem sistemu, in katerih preostala zapadlost je krajša od sedem dni, ali do CNS, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in CNS iz tretjih držav, ki jih priznava ESMA na podlagi člena 25 navedene uredbe;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(h) obveznostmi do institucij ali subjektov iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost, razen če so te obveznosti v skladu z ustreznim nacionalnim pravom o običajnih insolvenčnih postopkih, veljavnim na datum prenosa te direktive, razvrščene za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi; kadar se ta izjema uporablja organ za reševanje zadevne podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, oceni, ali znesek postavk, ki so v skladu s členom 45f(2), zadostuje za podporo izvajanju preferenčne strategije reševanja.“;

(iii) v petem pododstavku se besedilo „obveznosti, upravičene do instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov“;

(b) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Organi za reševanje temeljito ocenijo, ali bi bilo treba obveznosti do institucij ali subjektov iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, in ki niso izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo na podlagi točke (h) odstavka (2) tega člena, izključiti ali delno izključiti na podlagi točk (a) do (d) prvega pododstavka tega odstavka, da se zagotovi učinkovita izvedba strategije reševanja.“

Kadar organ za reševanje sklene v skladu s tem odstavkom izključiti ali delno izključiti obveznost, za katero je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ali razred obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, se lahko raven odpisa ali konverzije, uporabljene v zvezi z drugimi obveznostmi, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, poveča zaradi upoštevanja takšnih izključitev, pod pogojem, da je raven odpisa in konverzije, uporabljena v zvezi z drugimi obveznostmi, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, skladna z načelom iz točke (g) člena 34(1).“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar organ za reševanje sklene v skladu s tem členom izključiti obveznost, za katero je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ali razred obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, izgube, ki bi bremenile te obveznosti, pa niso bile v celoti prenesene na druge upnike, lahko institucija v postopku reševanja prejme prispevek iz sheme za financiranje reševanja, da se stori eno ali oboje od naslednjega:

(a) pokrijejo vse izgube, ki niso bile pokrite z obveznostmi, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, in se v skladu s točko (a) člena 46(1) zagotovi, da je neto vrednost sredstev institucije v postopku reševanja enaka nič;

(b) nakupijo delnice ali drugi lastniški instrumenti ali kapitalski instrumenti institucije v postopku reševanja z namenom dokapitalizacije institucije v skladu s točko (b) člena 46(1).“;

(d) v točki (a) odstavka 5 se besedilo „kvalificiranih obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov“;

(16) vstavi se naslednji člen:

„Člen 44a

Prodaja podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam

1. Države članice zagotovijo, da lahko prodajalec kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen točke (b) člena 72a(1) in odstavkov 3 do 5 člena 72b navedene uredbe, neprofesionalni stranki, kot je opredeljena v točki 11 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, takšne obveznosti proda samo, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) prodajalec je izvedel preizkus primernosti v skladu s členom 25(2) Direktive 2014/65/EU;

(b) prodajalec se je na podlagi preizkusa iz točke (a) prepričal, da so takšne kvalificirane obveznosti primerne za to neprofesionalno stranko;

(c) dokumenti prodajalca izpričujejo primernost v skladu s členom 25(6) Direktive 2014/65/EU.

Ne glede na prvi pododstavek lahko države članice določijo, da se pogoji iz točk (a) do (c) navedenega pododstavka uporabljajo za prodajalce drugih instrumentov, ki štejejo za kapital ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov.

2. Kadar so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni in portfelj finančnih instrumentov te neprofesionalne stranke v trenutku nakupa ne presega 500 000 EUR, prodajalec na podlagi informacij, ki jih neprofesionalna stranka priskrbi v skladu z odstavkom 3, zagotovi, da sta v trenutku nakupa izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) neprofesionalna stranka v obveznosti iz odstavka 1 ni vložila skupnega zneska, ki presega 10 % portfelja finančnih instrumentov te stranke;
- (b) začetni znesek naložbe, vložen v enega ali več instrumentov obveznosti iz odstavka 1, znaša najmanj 10 000 EUR.

3. Neprofesionalna stranka prodajalcu priskrbi natančne informacije o svojem portfelju finančnih instrumentov, vključno s kakršnimi koli naložbami v obveznosti iz odstavka 1.

4. Za namene odstavkov 2 in 3 portfelj finančnih instrumentov neprofesionalne stranke vključuje gotovinske vloge in finančne instrumente, kakršni koli finančni instrumenti, ki služijo kot zavarovanje, pa so izključeni.

5. Brez poseganja v člen 25 Direktive 2014/65/EU in z odstopanjem od zahtev iz odstavkov 1 do 4 tega člena lahko države članice za obveznosti iz odstavka 1 določijo minimalni nominalni znesek v višini najmanj 50 000 EUR, ob upoštevanju razmer na trgu in praks te države članice, pa tudi veljavnih ukrepov za varstvo potrošnikov v jurisdikciji te države članice.

6. Če vrednost bilančne vsote subjektov iz člena 1(1), ki imajo sedež v državi članici in zanje velja zahteva iz člena 45e, ne presega 50 milijard EUR, lahko ta država članica z odstopanjem od zahtev iz odstavkov 1 do 5 tega člena uporablja le zahtevo iz odstavka 2(b) tega člena.

7. Državam članicam tega člena ni treba uporabljati za obveznosti iz odstavka 1, izdane pred 28. decembrom 2020.“;

(17) člen 45 se nadomesti z naslednjimi členi:

„Člen 45

Uporaba in izračun minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Države članice zagotovijo, da institucije in subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, in sicer v skladu s tem členom in členi 45a do 45i, kadar ti to zahtevajo.

2. Zahteva iz odstavka 1 tega člena se izračuna v skladu s členom 45c(3), (5) ali (7), kot je ustrezno, in sicer kot znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti, ter se izrazi kot odstotek:

- (a) zneska skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz odstavka 1 tega člena tveganju, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter
- (b) mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz odstavka 1 tega člena, ki se izračuna v skladu s členoma 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 45a

Izvzetje iz minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Ne glede na člen 45 organi za reševanje iz zahteve, določene v členu 45(1), izvzamejo hipotekarne kreditne institucije, ki se financirajo s kritimi obveznicami in ki v skladu z nacionalnim pravom ne smejo sprejemati vlog, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) navedene institucije prenehajo po nacionalnih insolvenčnih postopkih ali drugih postopkih, ki so določeni za te institucije in se izvajajo v skladu s členom 38, 40 ali 42, ter

- (b) postopki iz točke (a) zagotovijo, da upniki navedenih institucij, vključno z imetniki kritih obveznic, kadar je ustrezno, prevzamejo izgube na način, ki ustreza ciljem reševanja.
2. Institucije, ki so izvzete iz zahteve iz člena 45(1), niso del konsolidacije iz člena 45e(1).

Člen 45b

Kvalificirane obveznosti za subjekte v postopku reševanja

1. Obveznosti se v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti subjektov v postopku reševanja vključijo le, kadar izpolnjujejo pogoje iz naslednjih členov Uredbe (EU) št. 575/2013:

- (a) člena 72a;
- (b) člena 72b, razen točke (d) odstavka 2, ter
- (c) člena 72c.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka so kvalificirane obveznosti, kadar se ta direktiva nanaša na zahteve iz člena 92a ali člena 92b Uredbe (EU) št. 575/2013, za namen navedenih členov kvalificirane obveznosti, kot so opredeljene v členu 72k navedene uredbe in določene v skladu s poglavjem 5a naslova I dela 2 navedene uredbe.

2. Obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, kot so strukturirani vrednostni papirji, in ki izpolnjujejo pogoje iz prvega pododstavka odstavka 1, razen točke (l) člena 72a(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, se v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti vključijo le, kadar je izpolnjen eden izmed naslednjih pogojev:

- (a) znesek glavnice obveznosti, ki izhajajo iz dolžniškega instrumenta, je v času izdaje znan, je fiksni ali se povečuje in nanj ne vpliva značilnost vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta, pri čemer se lahko skupni znesek obveznosti, ki izhajajo iz dolžniškega instrumenta, vključno z vgrajenim izvedenim finančnim instrumentom, dnevno vrednoti po cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu za enakovreden instrument brez kreditnega tveganja v skladu s členoma 104 in 105 Uredbe (EU) št. 575/2013, ali
- (b) dolžniški instrument vključuje pogodbeno določilo, ki določa, da je vrednost v primerih insolventnosti izdajatelja in reševanja izdajatelja fiksna ali se povečuje ter da ni večja od prvotno plačanega zneska obveznosti.

Za dolžniške instrumente iz prvega pododstavka, vključno z njihovimi vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ne velja sporazum o pobotu, za vrednotenje takih instrumentov pa se ne uporablja člen 49(3).

V znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti se vključi samo tisti del obveznosti iz prvega pododstavka, ki ustreza znesku glavnice iz točke (a) tega pododstavka ali fiksnemu oziroma rastočemu znesku iz točke (b) navedenega pododstavka.

3. Kadar podrejena družba s sedežem v Uniji izda obveznosti obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in je ta podrejena družba del iste skupine v postopku reševanja, so te obveznosti vključene v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti zadevnega subjekta v postopku reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) izdane so v skladu s točko (a) člena 45f(2);
- (b) izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo v zvezi s temi obveznostmi v skladu s členom 59 ali 62 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
- (c) te obveznosti ne presegajo zneska, ki ga dobimo, ko odštejemo:
- (i) vsoto obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in znesek kapitala, izdanega v skladu s točko (b) člena 45f(2), od
- (ii) zneska, ki se zahteva v skladu s členom 45f(1).

4. Brez poseganja v minimalno zahtevo iz člena 45c(5) ali točke (a) člena 45d(1), organi za reševanje zagotovijo, da subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(5) ali (6), del zahteve iz člena 45e, ki ustreza 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz odstavka 3 tega člena. Organ za reševanje lahko v postopku reševanja dovoli, da subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(5) ali (6), z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz odstavka 3 tega člena izpolnijo raven zahteve, ki je nižja od 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, vendar višja od zneska, pridobljenega z uporabo formule $(1 - (X1/X2)) \times 8$ % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 72b(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju zmanjšanja, ki je mogoče na podlagi člena 72b(3) navedene uredbe, pri čemer velja:

$X1 = 3,5$ % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

$X2 =$ znesek 18 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 in znesek zahteve po skupnem blažilniku.

Kadar zaradi uporabe prvega pododstavka tega odstavka za subjekte v postopku reševanja, za katere velja člen 45c(5), nastane zahteva, višja od 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem za zadevni subjekt v postopku reševanja, organ za reševanje omeji del zahteve iz člena 45e, ki jo je treba izpolniti z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznostmi iz odstavka 3 tega člena, na znesek, ki je enak 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če je organ za reševanje ocenil, da:

- (a) dostop do sheme za financiranje reševanja ni obravnavan kot možnost za reševanje tega subjekta v postopku reševanja v načrtu reševanja in
- (b) kadar se točka (a) ne uporablja, zahteva iz člena 45e omogoča temu subjektu v postopku reševanja izpolnitev zahtev iz člena 44(5) oziroma 44(8), kot je ustrezno.

Pri opravljanju ocene iz drugega pododstavka odbor tudi upošteva tveganje nesorazmernega vpliva na poslovni model zadevnega subjekta v postopku reševanja.

Za subjekte v postopku reševanja, za katere velja člen 45c(6), se drugi pododstavka tega odstavka ne uporablja.

5. Organ za reševanje lahko odloči, da subjekti v postopku reševanja, ki niso GSPI in za katere ne velja člen 45c(5) ali (6), del zahteve iz člena 45e do 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, in do zneska formule iz odstavka 7, če je ta višji, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz odstavka 3 tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) nepodrejene obveznosti iz odstavkov 1 in 2 tega člena imajo v nacionalnem prednostnem vrstnem redu upnikov v okviru insolventnosti enak položaj kot nekatere obveznosti, ki so v skladu s členom 44(2) ali členom 44(3) izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo;
- (b) obstaja tveganje, da bodo upniki, katerih terjatve izhajajo iz nepodrejenih obveznosti, zaradi načrtovane uporabe pooblastil za odpis in konverzijo nepodrejenih obveznosti, ki niso izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo v skladu s členom 44(2) ali členom 44(3), v zvezi z navedenimi obveznostmi utrpeli večje izgube, kot bi jih v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih;
- (c) znesek kapitala in drugih podrejenih obveznosti ne presega zneska, potrebnega za zagotovitev, da upniki iz točke (b) ne utrpijo večjih izgub od tistih, ki bi jih utrpeli v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih.

Kadar organ za reševanje ugotovi, da v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, ki so izključene ali za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo izključene, iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo v skladu s členom 44(2) ali (3), skupaj predstavlja več kot 10 % navedenega razreda, organ za reševanje oceni tveganje iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka.

6. Za namene odstavkov 4, 5 in 7 se izpeljane obveznosti vključijo v skupne obveznosti, če so v celoti priznane pravice nasprotne stranke do pobota.

Kapital subjekta v postopku reševanja, ki se uporabi za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku, je primeren za izpolnitev zahtev iz odstavkov 4, 5 in 7.

7. Z odstopanjem od odstavka 4 tega člena lahko organ za reševanje določi, da subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(5) ali (6) te direktive, zahtevo iz člena 45e te direktive izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz odstavka 3 tega člena, kolikor vsota tega kapitala, instrumentov in obveznosti na podlagi obveznosti subjekta v postopku reševanja, da izpolni zahtevo po skupnem blažilniku in zahteve iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c(5) in 45e te direktive, ne presega višjega od naslednjih zneskov:

(a) 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, ali

(b) zneska, ki se izračuna z uporabo formule Ax^2+Bx^2+C , pri čemer so A, B in C naslednji zneski:

A = znesek, ki izhaja iz zahteve iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

B = znesek, ki izhaja iz zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU;

C = znesek, ki izhaja iz zahteve po skupnem blažilniku.

8. Organi za reševanje lahko pooblastilo iz odstavka 7 tega člena izvajajo v zvezi s subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(5) ali (6) in ki izpolnjujejo enega od pogojev iz drugega pododstavka tega odstavka, do meje 30 % skupnega števila vseh subjektov v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(5) ali (6), za katere organ za reševanje določi zahtevo iz člena 45e.

Pogoji, ki jih upoštevajo organi za reševanje, so:

(a) v predhodni oceni rešljivosti so bile ugotovljene bistvene ovire za rešljivost in:

(i) po uporabi ukrepov iz člena 17(5) v časovnem okviru, ki ga zahteva organ za reševanje, niso bili sprejeti popravni ukrepi ali

(ii) ugotovljenih bistvenih ovir ni mogoče odpraviti z uporabo katerega od ukrepov iz člena 17(5), izvajanjem pooblastila iz odstavka 7 tega člena pa bi deloma ali v celoti izravnala negativen vpliv bistvenih ovir za rešljivost,

(b) organ za reševanje meni, da sta izvedljivost in verodostojnost preferenčne strategije reševanja subjekta v postopku reševanja omejeni, pri čemer upošteva velikost subjekta in njegovo povezanost, naravo, obseg, tveganje in zapletenost njegovih dejavnosti ter njegov pravni status in delniško strukturo, ali

(c) zahteva iz člena 104a Direktive 2013/36/EU odraža dejstvo, da subjekt v postopku reševanja, ki je GSPI ali za katerega velja člen 45c(5) ali (6) te direktive, spada med 20 % institucij z največjim tveganjem, za katere organ za reševanje določi zahtevo iz člena 45(1) te direktive.

Za namene določanja odstotkov iz prvega in drugega pododstavka organ za reševanje izračunano število zaokroži na najbližje celo število.

Države članice lahko ob upoštevanju posebnosti svojih nacionalnih bančnih sektorjev, med drugim zlasti števila subjektov v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(5) ali (6), za katere nacionalni organ za reševanje določi zahtevo iz člena 45e, določijo, da je odstotek iz prvega pododstavka višji od 30 %.

9. Organ za reševanje sprejme odločitve iz odstavka 5 ali 7 le po posvetovanju s pristojnim organom.

Organ za reševanje pri sprejemanju teh odločitev upošteva tudi:

- (a) globino trga za kapitalske instrumente in podrejene kvalificirane instrumente subjekta v postopku reševanja, ceno takšnih instrumentov, kadar obstajajo, in čas, ki je potreben za izvršitev poslov, s katerimi se zagotovi spoštovanje odločitve;
- (b) znesek instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, katerih preostala zapadlost je manj kot eno leto od datuma odločitve, da se zahteve iz odstavkov 5 in 7 tega člena kvantitativno prilagodijo;
- (c) razpoložljivost in znesek instrumentov, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen točke (d) člena 72b(2) navedene uredbe;
- (d) ali je znesek obveznosti, ki so izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo v skladu s členom 44(2) ali (3) in bi bile v običajnih insolvenčnih postopkih razvrščene enako kot najvišje razvrščene kvalificirane obveznosti ali za njimi, bistven v primerjavi s kapitalom in kvalificiranimi obveznostmi subjekta v postopku reševanja. Kadar znesek izključenih obveznosti ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja, velja izključeni znesek za neznatnega. Nad tem pragom organi za reševanje ocenijo, ali so izključene obveznosti znatne;
- (e) poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta v postopku reševanja ter njegovo stabilnost in zmožnost prispevanja h gospodarstvu ter
- (f) vpliv morebitnih stroškov prestrukturiranja na dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja.

Člen 45c

Določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom določi zahtevo iz člena 45(1) na podlagi naslednjih meril:

- (a) potrebe po zagotovitvi, da se lahko skupina v postopku reševanja reši z uporabo instrumentov za reševanje za subjekt v postopku reševanja, vključno z instrumentom za reševanje s sredstvi upnikov, kadar je to primerno, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;
- (b) potrebe po zagotovitvi, kadar je to ustrezno, da imajo subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki so institucije ali subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1), vendar niso subjekti v postopku reševanja, zadosten kapital in kvalificirane obveznosti za zagotovitev, da bi se lahko v primeru uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov oziroma pooblastil za odpis in konverzijo v zvezi z njimi pokrile izgube, količnik skupnega kapitala in, kakor je ustrezno, količnik finančnega vzvoda zadevnih subjektov pa bi se lahko ponovno vzpostavila na potrebno raven, ki navedenim subjektom omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja in nadaljnje izvajanje dejavnosti, za katere imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU;
- (c) potrebe po zagotovitvi, da ima subjekt v postopku reševanja, če je v načrtu reševanja predvideno, da se lahko določeni razredi kvalificiranih obveznosti izključijo iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(3) te direktive ali se v okviru delnega prenosa v celoti prenesejo na prejemnika, zadosten kapital in druge kvalificirane obveznosti, da bi se pokrile izgube, količnik skupnega kapitala in, kakor je ustrezno, njegov količnik finančnega vzvoda pa bi se lahko ponovno vzpostavila na potrebno raven, ki bi zadevnemu subjektu omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja in nadaljnje izvajanje dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU;
- (d) velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja subjekta;
- (e) obsega negativnih vplivov, ki bi jih imel propad subjekta na finančno stabilnost, vključno prek širjenja negativnih vplivov na druge institucije ali subjekte zaradi medsebojne povezanosti subjekta s temi drugimi institucijami ali subjekti ali preostalim finančnim sistemom.

2. Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba v skladu z zadevnim scenarijem iz člena 10(3) sprejeti ukrep za reševanje vali izvajati pooblastilo za odpis in konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59, je zahteva iz člena 45(1) enaka znesku, ki zadostuje za zagotovitev naslednjega:

- (a) izgube, za katere se pričakuje, da jih bo utrpel subjekt, se v celoti pokrijejo („pokrivanje izgub“);
- (b) subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki so institucije ali subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1), vendar niso subjekti v postopku reševanja, se dokapitalizirajo do ravni, potrebne za to, da lahko za ustrezno obdobje, ki ni daljše od enega leta, še naprej izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovoljenja in izvajajo dejavnosti, za katere imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU, Direktivo 2014/65/EU ali enakovrednim zakonodajnim aktom (v nadaljnjem besedilu: dokapitalizacija).

Kadar je v načrtu reševanja določeno, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku ali drugem enakovrednem nacionalnem postopku, organ za reševanje oceni, ali je upravičeno, da se zahteva iz člena 45(1) za navedeni subjekt omeji tako, da ne presega zneska, ki zadostuje za pokritje izgub v skladu s točko (a) prvega pododstavka.

Organ za reševanje pri oceni zlasti ovrednoti omejitev iz drugega pododstavka zlasti glede morebitnega vpliva na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu.

3. Za subjekte v postopku reševanja je znesek iz prvega pododstavka odstavka 2 naslednji:

- (a) za namene izračuna zahteve iz člena 45(1), v skladu s točko (a) člena 45(2), vsota:
 - (i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki veljajo za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, in
 - (ii) zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahtevo iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki velja zanjo, na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje, ter
- (b) za namene izračuna zahteve iz člena 45(1), v skladu s točko (b) člena 45(2), vsota:
 - (i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi za subjekt v postopku reševanja glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, ter
 - (ii) zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje.

Za namen točke (a) člena 45(2) se zahteva iz člena 45(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (a) prvega pododstavka tega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

Za namen točke (b) člena 45(2) se zahteva iz člena 45(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (b) prvega pododstavka tega odstavka, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

Organ za reševanje pri določitvi posamične zahteve iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka upošteva zahteve iz členov 37(10) ter 44(5) in (8).

Organ za reševanje pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prejšnjih pododstavkov:

- (a) uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov za reševanje, določenih v načrtu reševanja, in
- (b) po posvetovanju s pristojnim organom znesek, ki ustreza veljavni zahtevi iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za subjekt v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije reševanja.

Organ za reševanje ima možnost, da zahtevo iz točke (a)(ii) prvega pododstavka zviša za ustrezen znesek, ki je potreben za zagotovitev, da subjekt v ustreznem obdobju po reševanju, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

Kadar se uporablja šesti pododstavek tega odstavka, je znesek iz navedenega pododstavka enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se uporablja po uporabi instrumentov za reševanje, zmanjšani za znesek iz točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU.

Znesek iz šestega pododstavka tega odstavka se prilagodi navzdol, če organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po izvedbi strategije reševanja ohrani zaupanje trga ter zagotovi, da institucija ali subjekt iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) še naprej opravlja kritične ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, v skladu s členom 44(5) in (8) ter členom 101(2). Ta znesek se prilagodi navzgor, če organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da institucija ali subjekt iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, v skladu s členom 44(5) in (8) ter členom 101(2).

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz navedene direktive.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. Za subjekte v postopku reševanja, za katere ne velja člen 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 in ki so del skupine v postopku reševanja, katerih bilančna vsota presega 100 milijard EUR, je raven zahteve iz odstavka 3 tega člena vsaj enaka:

- (a) 13,5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (a) člena 45(2), in
- (b) 5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (b) člena 45(2).

Z odstopanjem od člena 45b subjekti v postopku reševanja iz prvega pododstavka tega odstavka raven zahteve iz prvega pododstavka tega odstavka, ki je enaka 13,5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (a) člena 45(2), in 5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (b) člena 45(2), izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz člena 45b(3) te direktive.

6. Organ za reševanje lahko po posvetovanju s pristojnim organom sklene zahteve iz odstavka 5 tega člena uporabiti za subjekt v postopku reševanja, za katerega ne velja člen 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 in ki je del skupine v postopku reševanja, katere bilančna vsota je nižja od 100 milijard EUR, ter za katerega se lahko po oceni organa za reševanje razumno pričakuje, da bi njegov propad pomenil sistemsko tveganje.

Organ za reševanje pri sprejemanju odločitve iz prvega pododstavka tega odstavka upošteva:

- (a) razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
- (b) v kakšnem obsegu je omejen dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
- (c) v kakšnem obsegu je subjekt v postopku reševanja odvisen od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev zahteve iz člena 45e.

Če odločitev na podlagi prvega pododstavka tega odstavka ne obstaja, to ne posega v kakršno koli odločitev na podlagi člena 45b(5).

7. Za subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, je znesek iz prvega pododstavka odstavka 2 naslednji:

- (a) za namene izračuna zahteve iz člena 45(1), v skladu s točko (a) člena 45(2), vsota:
 - (i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki veljajo za subjekt, ter
 - (ii) zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko subjekt znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahtevo iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki veljata zanj, po izvedbi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59 te direktive ali po reševanju skupine v postopku reševanja; ter
- (b) za namene izračuna zahteve iz člena 45(1), v skladu s točko (b) člena 45(2), vsota:
 - (i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki velja zanj, ter
 - (ii) zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu omogoča, da znova vzpostavi skladnost z zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki velja zanj, po izvedbi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59 te direktive ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

Za namene točke (a) člena 45(2) se zahteva iz člena 45(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (a) prvega pododstavka tega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

Za namene točke (b) člena 45(2) se zahteva iz člena 45(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (b) prvega pododstavka tega odstavka, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

Organ za reševanje pri določitvi posamične zahteve iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka upošteva zahteve iz členov 37(10) ter 44(5) in (8).

Organ za reševanje pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prejšnjih pododstavkov:

- (a) uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov, določenih v načrtu reševanja, in
- (b) po posvetovanju s pristojnimi organi znesek, ki ustreza veljavni zahtevi iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za zadevni subjekt po izvedbi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59 te direktive ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

Organ za reševanje ima možnost, da zahtevo iz točke (a)(ii) prvega pododstavka tega odstavka zviša za ustrezen znesek, ki je potreben za zagotovitev, da subjekt v ustreznem obdobju po izvedbi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

Kadar se uporablja šesti pododstavek tega odstavka, je znesek iz navedenega pododstavka enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se uporablja po izvedbi pooblastil iz člena 59 te direktive ali po reševanju skupine v postopku reševanja, zmanjšan za znesek iz točke (a) točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU.

Znesek iz šestega pododstavka tega odstavka se prilagodi navzdol, če organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po izvedbi pooblastila iz člena 59 ali po reševanju skupine v postopku reševanja zagotovi zaupanje trga ter poskrbi, da institucija ali subjekt iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, v skladu z odstavkoma 5 in 8 člena 44 ter členom 101(2) Direktive 2014/59/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da institucija ali subjekt iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, v skladu s členom 44(5) in (8) ter členom 101(2).

8. Kadar organ za reševanje za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko razumno pričakuje, da bodo na podlagi člena 44(3) v celoti ali delno izključeni iz reševanja s sredstvi upnikov ali da bi se lahko v okviru delnega prenosa v celoti prenesli na prejemnika, se zahteva iz člena 45(1) izpolni z uporabo kapitala ali drugih kvalificiranih obveznosti, ki zadostujejo za:

- (a) pokritje zneska izključenih obveznosti, opredeljenih v skladu s členom 44(3);
- (b) zagotovitev izpolnitve pogojev iz odstavka 2.

9. Vsaka odločitev organa za reševanje, da določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi tega člena, vsebuje obrazložitev, vključno s celovito oceno elementov iz odstavkov 2 do 8 tega člena, ter jo organ za reševanje nemudoma pregleda, da se upoštevajo morebitne spremembe v zvezi z ravnjo zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU.

10. Za namene odstavkov 3 in 7 tega člena se kapitalske zahteve razumejo v skladu s tem, kako pristojni organ izvaja prehodne določbe, določene v poglavjih 1, 2 in 4 naslova I dela 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 in v določbah nacionalne zakonodaje za izvajanje možnosti, ki jih pristojnim organom daje navedena uredba.

Člen 45d

Določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPI in pomembne podrejene družbe v Uniji v okviru GSPI zunaj EU

1. Za subjekt v postopku reševanja, ki je GSPI ali del GSPI, zahteva iz člena 45(1) zajema naslednje:
 - (a) zahteve iz členov 92a in 494 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter
 - (b) vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določil organ za reševanje posebej v zvezi s tem subjektom v skladu z odstavkom 3 tega člena.
2. Zahteva iz člena 45(1) za pomembno podrejeno družbo v Uniji v okviru GSPI zunaj EU zajema naslednje:
 - (a) zahteve iz členov 92b in 494 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter

(b) vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določil organ za reševanje posebej v zvezi s to pomembno podrejeno družbo v skladu z odstavkom 3 tega člena in se mora izpolniti z uporabo kapitala in obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz členov 45f in 89(2).

3. Organ za reševanje naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz točke (b) odstavka 1 in točke (b) odstavka 2, samo:

(a) kadar zahteva iz točke (a) odstavka 1 ali točke (a) odstavka 2 tega člena ne zadostuje za izpolnitev pogojev iz člena 45c ter

(b) v obsegu, ki zagotavlja izpolnitev pogojev iz člena 45c.

4. Kadar je več subjektov GSPI, ki pripadajo isti GSPI, subjektov v postopku reševanja, zadevni organi za reševanje za namene člena 45h(2) izračunajo znesek iz odstavka 3:

(a) za vsak subjekt v postopku reševanja;

(b) za nadrejeni subjekt v Uniji, kot če bi bil edini subjekt GSPI v postopku reševanja.

5. Vsaka odločitev organa za reševanje, da naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi točke (b) odstavka 1 tega člena ali točke (b) odstavka 2 tega člena, vsebuje obrazložitev, vključno s celovito oceno elementov iz odstavka 3 tega člena, in jo organ za reševanje nemudoma pregleda, da se upoštevajo morebitne spremembe v zvezi z ravno zahtevo iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki se uporablja za skupino v postopku reševanja ali pomembno podrejeno družbo v Uniji v okviru GSPI zunaj Unije.

Člen 45e

Uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti v postopku reševanja

1. Subjekti v postopku reševanja izpolnijo zahteve iz členov 45b do 45d na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja.

2. Odbor za reševanje določi zahtevo iz člena 45(1) za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja v skladu s členom 45h, in sicer na podlagi zahtev iz členov 45b do 45d ter glede na to, ali načrt reševanja predvideva ločeno reševanje podrejenih družb skupine v tretji državi.

3. Za skupine v postopku reševanja, opredeljene v skladu s točko (b) točke (83b) člena 2(1), zadevni organ za reševanje glede na značilnosti solidarnostnega mehanizma in preferenčno strategijo reševanja odloči, kateri subjekti iz skupine v postopku reševanja morajo izpolnjevati člen 45c(3) in (5) ter člen 45d(1), da bi zagotovili, da skupina v postopku reševanja kot celota izpolnjuje odstavka 1 in 2 tega člena ter da to stori v skladu z načrtom reševanja.

Člen 45f

Uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja

1. Institucije, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo zahteve iz člena 45c na posamični podlagi.

Organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom lahko odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabil za subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sam ni subjekt v postopku reševanja.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka nadrejene družbe v Uniji, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo zahteve iz členov 45c in 45d na konsolidirani podlagi.

Skupine v postopku reševanja, opredeljene v skladu s točko (b) točke (83b) člena 2(1), kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, vendar same niso subjekt v postopku reševanja, centralni organ, ki sam ni subjekt v postopku reševanja, ter morebitni subjekti v postopku reševanja, za katere ne velja zahteva iz člena 45e (3), izpolnijo člen 45c(7) na posamični podlagi.

Zahteva iz člena 45(1) se za subjekt iz tega odstavka določi v skladu s členoma 45h in 89, kadar je to ustrezno, ter na podlagi zahtev iz člena 45c.

2. Zahteva iz člena 45(1) za subjekte iz odstavka 1 tega člena se izpolni z uporabo enega ali več od naslednjega:

(a) z obveznostmi:

- (i) ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti kupili od subjekta, za katerega velja ta člen, ali se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, kolikor izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
- (ii) ki izpolnjujejo merila primernosti iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen točk (b), (c), (k), (l) in (m) člena 72b(2) ter člena 72b(3) do (5) navedene uredbe;
- (iii) ki so v običajnem insolvenčnem postopku razvrščene za obveznostmi, ki ne izpolnjujejo pogoja iz točke (i) in ki niso primerne za kapitalne zahteve;
- (iv) za katere velja pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 na način, da je to usklajeno s strategijo reševanja skupine v postopku reševanja, zlasti pa ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
- (v) pridobitev lastništva katerih ni neposredno ali posredno financiran s strani subjekta, za katerega velja ta člen;
- (vi) v določbah glede katerih ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bi jih subjekt, za katerega velja ta člen, odpoklical, odkupil, izplačal ali predčasno odplačal, kot je ustrezno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije tega subjekta, ta subjekt pa tega na noben način ne navaja;
- (vii) določbe glede katerih imetniku ne dajejo pravice do pospešitve prihodnjega plačila obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, za katerega velja ta člen;
- (viii) raven izplačil obresti ali dividend, kot je ustrezno, se za obveznosti ne spremeni na podlagi bonitete subjekta, za katerega velja ta člen, ali njegove nadrejene družbe;

(b) s kapitalom, kakor sledi:

(i) navadnim lastniškim temeljnim kapitalom in

(ii) drugim kapitalom, ki:

— se izda subjektom, ki so vključeni v isto skupino v postopku reševanja, in ga ti kupijo ali

— se izda subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja, in ga ti kupijo, kolikor izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

3. Organ za reševanje podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, lahko opusti uporabo tega člena v zvezi z navedeno podrejeno družbo, kadar:

(a) imata podrejena družba in subjekt v postopku reševanja sedež v isti državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;

(b) subjekt v postopku reševanja izpolnjuje zahtevo iz člena 45e;

- (c) trenutno ne obstaja niti ni predvidena bistvena dejanska ali pravna ovira za takojšnji prenos kapitala na podrejeno družbo, v zvezi s katero je bila sprejeta ugotovitev v skladu s členom 59(3), ali za to, da bi subjekt v postopku reševanja odplačal obveznosti tej podrejeni družbi, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje;
- (d) subjekt v postopku reševanja izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in zagotovi s soglasjem pristojnega organa, da jamči za obveznosti podrejene družbe, ali pa so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
- (e) postopki subjekta v postopku reševanja, za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja zajemajo podrejeno družbo;
- (f) ima subjekt v postopku reševanja več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico, da imenuje ali odstrani večino članov upravljalnega organa podrejene družbe;
4. Organ za reševanje podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, lahko tudi opusti uporabo tega člena v zvezi z navedeno podrejeno družbo, kadar:
- (a) imata podrejena in nadrejena družba sedež v isti državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;
- (b) nadrejena družba v tej državi članici podrejene družbe izpolnjuje zahtevo iz člena 45(1) na konsolidirani podlagi;
- (c) trenutno ne obstaja niti ni predvidena bistvena dejanska ali pravna ovira za takojšnji prenos kapitala nadrejene družbe na podrejeno družbo, v zvezi s katero je bila sprejeta ugotovitev v skladu s členom 59(3), ali za to, da bi nadrejena družba odplačala obveznosti tej podrejeni družbi, zlasti kadar se v zvezi z nadrejeno družbo sprejme ukrep za reševanje ali izvajajo pooblastila iz člena 59(1);
- (d) nadrejena družba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi, da jamči za obveznosti podrejene družbe, ali pa so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
- (e) postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja nadrejenega podjetja zajemajo podrejeno podjetje;
- (f) ima nadrejena družba več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico, da imenuje ali odstrani večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.
5. Kadar so izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) odstavka 3, lahko organ za reševanje podrejene družbe dopusti, da se zahteva iz člena 45(1) v celoti ali delno izpolni z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja in izpolnjuje naslednje pogoje:
- (a) jamstvo se zagotovi vsaj za znesek, enakovreden znesku zahteve, ki se z jamstvom nadomesti;
- (b) jamstvo se sproži, ko podrejena družba ni zmožna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko ti zapadejo, ali v primeru ugotovitve iz člena 59(3) v zvezi s podrejeno družbo, kar koli nastopi prej;
- (c) vsaj 50 % zneska jamstva se zavaruje na podlagi dogovora o finančnem zavarovanju, kot je opredeljen v točki (a) člena 2(1) Direktive 2002/47/ES;
- (d) zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, izpolnjuje zahteve iz člena 197 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter je po ustreznih razumnih odbitkih zadostno za to, da se pokrije zavarovani znesek iz točke (c);
- (e) zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, je neobremenjeno in se zlasti ne uporabi za zavarovanje drugega jamstva;
- (f) dejanska zapadlost zavarovanja s premoženjem izpolnjuje isti pogoj za zapadlost, kot je določen v členu 72c(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter
- (g) za prenos zavarovanja s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo ni pravnih, regulativnih ali operativnih ovir, vključno kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje.

Za namene točke (g) prvega pododstavka subjekt v postopku reševanja na zahtevo organa za reševanje predloži neodvisno pisno in obrazloženo pravno mnenje ali kako drugače zadovoljivo dokaže, da ni nobenih pravnih, regulativnih ali operativnih ovir za prenos zavarovanja s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih dodatno opredeli metodologijo, s katero bi se izognili položaju, ko bi instrumenti, ki so priznani za namene tega člena in jih subjekt v postopku reševanja delno ali v celoti posredno vpiše, ovirali nemoteno izvajanje strategije reševanja. Takšna metodologija bi morala zagotoviti zlasti pravilen prenos izgub na subjekt v postopku reševanja in pravilen prenos kapitala s subjekta v postopku reševanja na subjekte, ki so del skupine v postopku reševanja, vendar sami niso subjekti v postopku reševanja, pa tudi mehanizem, s katerim bi se izognili dvojnemu štetju kvalificiranih instrumentov, priznanih za namen tega člena. Takšna metodologija vključuje sistem odbitkov ali enako zanesljiv pristop ter subjektom, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, zagotavlja izid, enakovreden tistemu, ko subjekt v postopku reševanja v celoti in neposredno vpiše kvalificirane instrumente, priznane za namen tega člena.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 45g

Opustitev za centralni organ in kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom

Organ za reševanje lahko deloma ali v celoti opusti uporabo člena 45f v zvezi s centralnim organom ali kreditno institucijo, ki je stalno povezana s centralnim organom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) kreditna institucija in centralni organ nadzira isti pristojni organ ter imajo sedež v isti državi članici in so del iste skupine v postopku reševanja;
- (b) obveznosti centralnega organa in njegovih kreditnih institucij, ki so stalno povezane z njim, so solidarna odgovornost ali pa centralni organ v celoti jamči za obveznosti teh kreditnih institucij;
- (c) minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter solventnosti in likvidnosti centralnega organa in vseh kreditnih institucij, ki so stalno povezane z njim, se spremljajo kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij;
- (d) v primeru opustitve za kreditno institucijo, ki je stalno povezana s centralnim organom, je vodstvo centralnega organa pooblaščen za izdajanje navodil vodstvu takih institucij;
- (e) zadevna skupina v postopku reševanja izpolnjuje zahtevo iz člena 45e(3) ter
- (f) ni trenutnih ali predvidenih bistvenih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti med centralnim organom in kreditnimi institucijami, stalno povezanimi z njim, v primeru reševanja.

Člen 45h

Postopek za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, kadar ne gre za isti organ, in organi za reševanje podrejenih družb skupine v postopku reševanja, za katere velja zahteva iz člena 45f na posamični podlagi, storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi sprejeli skupno odločitev o:

- (a) znesku zahteve, ki se uporablja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja za vsak subjekt v postopku reševanja, ter
- (b) znesku zahteve, ki se uporablja na posamični podlagi za vsak subjekt skupine v postopku reševanja, ki ni subjekt v postopku reševanja.

S skupno odločitvijo se zagotovi skladnost s členoma 45e in 45f, poleg tega se skupna odločitev v celoti obrazloži in predloži, kot je navedeno spodaj:

- (a) subjektu v postopku reševanja jo predloži njegov organ za reševanje;
- (b) subjektom skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, jo predložijo organi za reševanje navedenih subjektov;
- (c) nadrejeni družbi skupine v Uniji jo predloži organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, če navedena nadrejena družba v Uniji sama ni subjekt v postopku reševanja iz iste skupne v postopku reševanja.

V skupni odločitvi, sprejeti v skladu s tem členom, je lahko določeno, da podrejena družba, kadar je to skladno s strategijo reševanja in če subjekt v postopku reševanja ni neposredno ali posredno kupil dovolj instrumentov, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 45f(2), v skladu s členom 45f(2) zahteve iz člena 45c(7) delno izpolnjuje z instrumenti, ki se izdajo in prodajo subjektom, ki niso del skupine v postopku reševanja.

2. Kadar je več kot en subjekt GSPI, ki pripada isti GSPI, subjekt v postopku reševanja, organi za reševanje iz odstavka 1 razpravljajo, po potrebi in v skladu s strategijo reševanja GSPI pa tudi dogovorijo o uporabi člena 72e Uredbe (EU) št. 575/2013 ter morebitnih prilagoditvah za čim večje zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto zneskov iz točke (a) člena 45d(4) in člena 12 Uredbe (EU) št. 575/2013 za posamezne subjekte v postopku reševanja ter vsoto zneskov iz točke (b) člena 45d(4) in člena 12 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Taka prilagoditev se lahko uporabi, če velja naslednje:

- (a) prilagoditev se lahko uporabi v zvezi z razlikami v izračunu zneskov skupne izpostavljenosti tveganju med zadevnimi državami članicami, in sicer tako, da se prilagodi raven zahteve;
- (b) prilagoditev se ne uporabi za odpravo razlik, nastalih zaradi izpostavljenosti med skupinami v postopku reševanja.

Vsota zneskov iz točke (a) člena 45d(4) te direktive in člena 12 Uredbe (EU) št. 575/2013 za posamezne subjekte v postopku reševanja ni manjša od vsote zneskov iz točke (b) člena 45d(4) te direktive in člena 12 Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Če skupna odločitev ni sprejeta v štirih mesecih, se odločitev sprejme v skladu z odstavki 4 do 6.

4. Kadar se skupna odločitev v štirih mesecih zaradi nestrinjanja glede konsolidirane zahteve za skupino v postopku reševanja iz člena 45e ne sprejme, organ za reševanje subjekta v postopku reševanja odločitev o navedeni zahtevi sprejme po ustreznem upoštevanju:

- (a) ocene subjektov skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, ki jo opravijo zadevni organi za reševanje;
- (b) mnenja organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, kadar je ta organ drug kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja.

Kadar je ob koncu štirimesečnega obdobja kateri koli izmed zadevnih organov za reševanje v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo predložil EBA, organ za reševanje subjekta v postopku reševanja svojo odločitev odloži in počaka na odločitev, ki jo EBA sprejme v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo EBA.

Pri odločitvi EBA se upoštevata točki (a) in (b) prvega pododstavka.

Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA odločitev sprejme v enem mesecu.

Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Če EBA odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve zadeve, se uporabi odločitev organa za reševanje subjekta v postopku reševanja.

5. Kadar se skupna odločitev v štirih mesecih zaradi nestrinjanja glede ravni zahteve iz člena 45f, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za kateri koli subjekt skupine v postopku reševanja, ne sprejme, odločitev sprejme organ za reševanje navedenega subjekta, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) mnenja in pomisleki, ki jih je pisno izrazil organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, so bili ustrezno upoštevani ter
- (b) mnenja in pomisleki, ki jih je pisno izrazil organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, kadar ni isti kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, so bili ustrezno upoštevani;

Kadar je ob koncu štirimesečnega obdobja organ za reševanje subjekta v postopku reševanja ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo predložil EBA, organi za reševanje, pristojni za podrejene družbe, na posamični podlagi svoje odločitve odložijo in počakajo na odločitev, ki jo EBA lahko sprejme v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svoje odločitve sprejmejo v skladu z odločitvijo EBA. Pri odločitvi EBA se upoštevata točki (a) in (b) prvega pododstavka.

Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA odločitev sprejme v enem mesecu.

Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Organ za reševanje subjekta v postopku reševanja ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zadeve ne sme predložiti EBA za zavezujoče posredovanje, če je raven, ki jo je določil organ za reševanje podrejene družbe:

- (a) znotraj 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, zahteve iz člena 45e ter
- (b) skladna s členom 45c(7).

Če EBA odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve zadeve, se uporabijo odločitve organov za reševanje podrejenih družb.

Skupna odločitev oziroma vse odločitve, ki se sprejmejo, če skupne odločitve ni, se redno pregledujejo in po potrebi posodablajo.

6. Kadar se skupna odločitev v štirih mesecih zaradi nestrinjanja glede ravni konsolidirane zahteve skupine v postopku reševanja in ravni zahteve, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za subjekte skupine v postopku reševanja, ne sprejme, velja naslednje:

- (a) sprejme se odločitev o ravni zahteve, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za podrejene družbe skupine v postopku reševanja v skladu z odstavkom 5;
- (b) sprejme se odločitev na ravni konsolidirane zahteve skupine v postopku reševanja v skladu z odstavkom 4.

7. Skupna odločitev iz odstavka 1 oziroma vse odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje iz odstavkov 4, 5 in 6, če skupne odločitve ni, so zavezujoče za zadevne organe za reševanje.

Skupna odločitev oziroma vse odločitve, ki se sprejmejo, če skupne odločitve ni, se redno pregledujejo in po potrebi posodablajo.

8. Organi za reševanje ob usklajevanju s pristojnimi organi zahtevajo, da subjekti izpolnjujejo zahtevo iz člena 45(1), in to preverjajo ter sprejmejo vse morebitne odločitve v skladu s tem členom vzporedno s pripravo in posodabljanjem načrtov reševanja.

Člen 45i

Nadzorno poročanje in javno razkritje zahteve

1. Subjekti iz člena 1(1), za katere velja zahteva iz člena 45(1), svojim pristojnim organom in organom za reševanje poročajo o naslednjem:

- (a) zneskih kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz točke (b) člena 45f(2) te direktive, in zneskih kvalificiranih obveznosti ter navedenih zneskih, izraženih v skladu s členom 45(2) te direktive, po vseh ustreznih odbitkih v skladu s členi od 72e do 72j Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) zneskih drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov;
- (c) za postavke iz točk (a) in (b):
 - (i) o njihovi sestavi, vključno z njihovim profilom zapadlosti,
 - (ii) njihovem vrstnem redu pri običajnih insolvenčnih postopkih ter
 - (iii) o tem, ali zanje velja pravo tretje države, in če velja, katere tretje države, ter ali vsebujejo pogodbeno določila iz člena 55(1) te direktive, točk (p) in (q) člena 52(a) ter točk (n) in (o) člena 63 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Obveznost poročanja o zneskih drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka ne velja za subjekte, ki imajo na dan poročanja teh informacij zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti v višini najmanj 150 % zahteve iz člena 45(1), kot je izračunana v skladu s točko (a) tega odstavka.

2. Subjekti iz odstavka 1 sporočajo:

- (a) najmanj na pol leta informacije iz točke (a) odstavka 1 in
- (b) najmanj enkrat letno informacije iz točk (b) in (c) odstavka 1.

Vendar na zahtevo pristojnega organa ali organa za reševanje subjekti iz odstavka 1 informacije iz odstavka 1 poročajo pogosteje.

3. Subjekti iz odstavka 1, vsaj enkrat letno objavijo naslednje informacije:

- (a) zneske kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz točke (b) člena 45f(2), in zneske kvalificiranih obveznosti;
- (b) sestavo postavk iz točke (a), vključno z njihovim profilom zapadlosti in razvrstitvijo v običajnih insolvenčnih postopkih;
- (c) veljavno zahtevo iz člena 45e ali člena 45f, izraženo v skladu s členom 45(2).

4. Odstavka 1 in 3 tega člena se ne uporabljata za subjekte, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev enotnih predlog za poročanje, navodil in metodologije v zvezi z uporabo teh predlog, pogostosti in datumov poročanja, opredelitev in rešitev IT za nadzorno poročanje iz odstavkov 1 in 2.

V takšnih osnutkih izvedbenih tehničnih standardov je določeno, kako na standardiziran način zagotavljati informacije o vrstnem redu postavk iz točke (c) odstavka 1, ki se uporablja v nacionalnih insolvenčnih postopkih v posamezni državi članici.

Za institucije ali subjekte iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) te direktive, za katere veljata člena 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013, se takšni osnutki izvedbenih tehničnih standardov po potrebi uskladijo z izvedbenimi tehničnimi standardi, sprejetimi v skladu s členom 430 navedene uredbe.

EBA navedene izvedbene tehnične standarde Komisiji predloži do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne obrazce in pogostost za razkritja ter ustrezna navodila, v skladu s katerimi se opravijo razkritja, ki se zahtevajo v odstavku 3.

V takšnih enotnih obrazcih za razkritja so informacije dovolj razumljive in primerljive, da se oceni, kakšni so profili tveganja subjektov iz člena 1(1) in v kakšni meri ti subjekti izpolnjujejo zahtevo iz člena 45e ali 45f. Kadar je to ustrezno, so obrazci za razkritja v tabelarni obliki.

Za institucije ali subjekte iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) te direktive, za katere veljata člena 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013, se takšni osnutki izvedbenih tehničnih standardov po potrebi uskladijo z izvedbenimi tehničnimi standardi, sprejetimi v skladu s členom 434a navedene uredbe.

EBA navedene izvedbene tehnične standarde Komisiji predloži do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. Kadar so bili izvedeni ukrepi za reševanje ali pooblastila za odpis ali konverzijo iz člena 59, se zahteve po javnem razkritju iz odstavka 3 uporabljajo od roka za izpolnitev zahtev iz člena 45e ali 45f, navedenih v členu 45m.

Člen 45j

Poročanje EBA

1. Organi za reševanje obvestijo EBA o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je bila določena v skladu s členom 45e ali členom 45f za vsak subjekt v njegovi jurisdikciji.

2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne predloge za poročanje, navodila in metodologijo v zvezi z uporabo teh predlog, pogostost in datume poročanja, opredelitve in rešitve IT, na podlagi katerih organi za reševanje ob usklajevanju s pristojnimi organi zbirajo informacije in jih pošiljajo EBA za namene odstavka 1.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 45k

Kršitve minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Vsako kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 45e ali 45f ustrezni organi obravnavajo na podlagi vsaj enega od naslednjih elementov:

- (a) pooblastil za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost v skladu s členoma 17 in 18;
- (b) pooblastil iz člena 16a;
- (c) ukrepov iz člena 104 Direktive 2013/36/EU;
- (d) ukrepov za zgodnje posredovanje v skladu s členom 27;
- (e) upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov v skladu s členoma 110 in 111.

Ustrezni organi lahko v skladu s členom 32, 32a ali členom 33, kakor je primerno, opravijo tudi oceno, ali institucija ali subjekt iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) propada ali bo verjetno propadla.

2. Organi za reševanje in pristojni organi se pri izvajanju svojih pooblastil iz odstavka 1 med sabo posvetujejo.

Člen 45l**Poročila**

1. EBA v sodelovanju s pristojnimi organi in organi za reševanje Komisiji vsako leto predloži poročilo, v katerem oceni najmanj naslednje:

- (a) kako se zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določena v skladu s členom 45e ali 45f, izpolnjuje na nacionalni ravni, zlasti pa, ali so ravni, določene za primerljive subjekte v državah članicah, različne;
- (b) kako organi za reševanje izvajajo pooblastilo iz člena 45b(4), (5) in (7) ter ali se navedeno pooblastilo v posameznih državah članicah izvaja različno;
- (c) skupna raven in sestava kapitala in kvalificiranih obveznosti institucij in subjektov, zneski instrumentov, izdanih v zadevnem obdobju, in dodatni zneski, potrebni za izpolnitev veljavnih zahtev.

2. EBA poleg letnega poročila iz odstavka 1 Komisiji vsaka tri leta predloži poročilo, v katerem oceni naslednje:

- (a) vpliv minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti in katerih koli predlaganih harmoniziranih ravni te minimalne zahteve na:
 - (i) finančne trge na splošno in zlasti na trge nezavarovanega dolga in izvedenih finančnih instrumentov;
 - (ii) poslovne modele in strukture bilanc stanja institucij, zlasti profil financiranja in strategijo financiranja institucij, ter pravno in operativno strukturo skupin;
 - (iii) dobičkonosnost institucij, zlasti njihov strošek financiranja;
 - (iv) prenos izpostavljenosti na subjekte, ki niso predmet bonitetnega nadzora;
 - (v) finančne inovacije;
 - (vi) razširjenost kapitalskih instrumentov, podrejenih kvalificiranih instrumentov ter njihovo naravo in tržljivost;
 - (vii) odnos institucij ali subjektov iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) do tveganja;
 - (viii) raven obremenitve sredstev v institucijah ali subjektih iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1);
 - (ix) ukrepe institucij ali subjektov iz točk (b), (c) in (d) člena 45(1) za izpolnitev minimalne zahteve in zlasti obsega, v katerem je bila izpolnjena minimalna zahteva z zmanjšanjem finančnega vzvoda za sredstva, izdajanjem dolgoročnega dolga in zbiranjem kapitala, ter
 - (x) raven posojil kreditnih institucij, zlasti posojil mikro, malim in srednjim podjetjem, enotam regionalne ali lokalne ravni držav in subjektom javnega sektorja, ter na financiranje trgovanja, vključno s posojanjem v okviru uradnih shem za zavarovanje izvoznih kreditov;

(b) medsebojni vpliv minimalnih zahtev in kapitalskih zahtev, količnika finančnega vzvoda in likvidnostnih zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU;

(c) sposobnost institucij ali subjektov iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1), da neodvisno pridobivajo kapital ali financiranje na trgih, da bi izpolnile vse predlagane harmonizirane minimalne zahteve.

3. Poročilo iz odstavka 1 se Komisiji predloži do 30. septembra v koledarskem letu, ki sledi zadnjemu letu, zajetemu v poročilu. Prvo poročilo se Komisiji predloži do ... [30. septembra v letu, ki sledi datumu začetka uporabe te direktive].

Poročilo iz odstavka 2 zajema tri koledarska leta in se Komisiji predloži do 31. decembra v koledarskem letu, ki sledi zadnjemu letu, zajetemu v poročilu. Prvo poročilo se Komisiji predloži do 31. decembra 2022.

Člen 45m

Prehodne ureditve in ureditve po končanem reševanju

1. Z odstopanjem od člena 45(1) organi za reševanje določijo ustrezna prehodna obdobja, v katerih institucije ali subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) izpolnijo zahteve iz člena 45e ali 45f ali zahteve, ki so posledica uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), kot je ustrezno. Institucije in subjekti zahteve iz člena 45e ali 45f ali zahteve, ki so posledica uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), izpolnjujejo od 1. januarja 2024.

Organ za reševanje določi vmesne ciljne ravni za zahteve iz člena 45e ali 45f ali za zahteve, ki so posledica uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), kot je ustrezno, ki jih morajo institucije ali subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) izpolnjevati 1. januarja 2022. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja zahtevi.

Organ za reševanje lahko določi prehodno obdobje, ki se konča po 1. januarju 2024, kadar je to ustrezno utemeljeno in primerno glede na merila iz odstavka 7 ter ob upoštevanju:

- (a) razvoja finančnega položaja subjekta;
- (b) možnosti, da bo subjekt v razumnem roku zmožen zagotoviti skladnost z zahtevami iz člena 45e ali 45f ali z zahtevo, ki je posledica uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), ter
- (c) dejstva, ali je subjekt zmožen nadomestiti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz členov 72b in 72c Uredbe (EU) št. 575/2013 ter člena 45b ali člena 45f(2) te direktive, in če ni, ali je ta nezmožnost omejena na posamezni primer ali je posledica motenj na trgu.

2. Subjekti v postopku reševanja najnižjo raven zahtev iz člena 45c(5) ali (6) izpolnjujejo od 1. januarja 2022.

3. Minimalne ravni zahtev iz člena 45c(5) in (6) se ne uporabljajo v dveh letih po datumu:

- (a) ko je organ za reševanje uporabil instrument za reševanje s sredstvi upnikov ali
- (b) ko je subjekt v postopku reševanja izvedel alternativni ukrep zasebnega sektorja iz točke (b) člena 32(1), na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v navadne lastniške temeljne instrumente, ali ko se je v zvezi s tem subjektom v postopku reševanja izvedlo pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s členom 59, da bi se dokapitaliziral brez uporabe instrumentov za reševanje.

4. Zahteve iz člena 45b(5) in (6) in člena 45c(4) in (5), kot je ustrezno, se v treh letih po datumu, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPI ali se je subjekt v postopku reševanja začel znašal v položaju iz člena 45c(5) ali (6), ne uporabljajo.

5. Z odstopanjem od člena 45(1) organi za reševanje določijo ustrezno prehodno obdobje, v katerem morajo institucije ali subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1), za katere so bili uporabljeni instrumenti za reševanje ali pooblastilo za odpis ali konverzijo iz člena 59, izpolnjevati zahteve iz člena 45e ali 45f ali zahtevo, ki je posledica uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), kot je ustrezno.

6. Organi za reševanje za namene odstavkov 1 do 5 instituciji ali subjektu iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) sporočijo načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vsako 12-mesečno obdobje med prehodnim obdobjem, da se omogoči postopno povečevanje sposobnosti institucije ali subjekta za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo. Ob koncu prehodnega obdobja je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, določenemu v skladu s členom 45b(4), (5) ali (7), členom 45c(5) ali (6), členom 45e ali členom 45f, kot je ustrezno.

7. Organi za reševanje pri določanju prehodnih obdobji upoštevajo:

- (a) razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;

- (b) dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
- (c) v kakšnem obsegu so subjekti v postopku reševanja odvisni od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev zahteve iz člena 45e.

8. Ob upoštevanju odstavka 1 se organom za reševanje ne prepreči, da naknadno popravijo prehodno obdobje ali morebitno načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, sporočeno na podlagi odstavka 6.“;

(18) v členu 46 se besedilo „kvalificirane obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument reševanja s sredstvi upnikov,“;

(19) v točki (b)(ii) člena 47(1) se besedilo „kvalificiranih obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument reševanja s sredstvi upnikov,“;

(20) člen 48 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) če, in samo če, znaša celotno zmanjšanje delnic ali drugih lastniških instrumentov, zadevnih kapitalskih instrumentov in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v skladu s točkami (a) do (d) tega odstavka manj kot vsota zneskov iz točk (b) in (c) člena 47(3), organi v skladu z razvrstitvijo terjatev pri običajnih insolvenčnih postopkih, vključno z razvrščanjem vlog iz člena 108, glavnico preostalih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, vključno z dolžniškimi instrumenti iz člena 108(3), ali njihov preostali neporavnani znesek v skladu s členom 44 zmanjšajo do takšne mere, kot je to potrebno, da se v povezavi z odpisom dolga v skladu s točkami (a) do (d) tega odstavka doseže vsota zneskov iz točk (b) in (c) člena 47(3).“;

(b) v odstavku 2 se besedilo „kvalificirane obveznosti“ v ustreznem sklonu nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,“ v ustreznem sklonu;

(c) doda se naslednji odstavek:

„7. Države članice zagotovijo, da imajo za subjekte iz točk (a) do (d) prvega pododstavka člena 1(1) terjatve, ki izhajajo iz postavk kapitala, v skladu z njihovim nacionalnim pravom o običajnem insolvenčnem postopku prednostno nižjo razvrstitev kot katera koli terjatev, ki ne izhaja iz postavke kapitala.“

Za namene prvega pododstavka, kolikor je instrument le delno pripoznan kot postavka kapitala, je celoten instrument obravnavan kot terjatev, ki izhaja iz postavke kapitala, in je razvrščen nižje kot katera koli terjatev, ki ne izhaja iz postavke kapitala.“;

(21) člen 55 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 55

Pogodbena priznanje reševanja s sredstvi upnikov

1. Države članice zahtevajo, da institucije in subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega upnik ali stranka sporazuma ali instrumenta, ki vzpostavlja obveznost, prizna, da je obveznost lahko predmet pooblastil za odpis in konverzijo, ter se strinja, da bo zavezan(-a) k vsakemu znižanju glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverziji ali razveljavitvi, ki se uveljavijo z izvajanjem navedenih pooblastil s strani organa za reševanje, če navedena obveznost izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) obveznost ni izključena v skladu s členom 44(2);

(b) obveznost ni vloga iz točke (a) člena 108;

(c) za obveznost velja pravo tretje države;

(d) obveznost se izda ali sprejme po datumu, ko država članica začne uporabljati določbe, sprejete za prenos tega oddelka.

Organi za reševanje lahko odločijo, da se obveznost iz prvega pododstavka tega odstavka ne uporablja za institucije ali subjekte, v zvezi s katerimi je zahteva iz člena 45(1) enaka znesku za pokrivanje izgub, kot je opredeljeno v točki (a) člena 45c(2), če se navedene obveznosti, ki izpolnjujejo zahteve iz točk (a) do (d) prvega pododstavka in ki ne vključujejo pogodbenega določila iz navedenega pododstavka, ne upoštevajo pri tej zahtevi.

Prvi pododstavek se ne uporablja, kadar organ za reševanje države članice ugotovi, da so lahko v skladu s pravom tretje države ali zavezujočim sporazumom, sklenjenim z navedeno tretjo državo, obveznosti ali instrumenti iz prvega pododstavka predmet pooblastil za odpis in konverzijo, ki jih ima organ za reševanje države članice.

2. Države članice zagotovijo, da kadar institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) ugotovi, da vključitev določila, zahtevanega v skladu z odstavkom 1, v pogodbene določbe, ki urejajo zadevno obveznost, s pravnega ali drugega vidika ni izvedljiva, o svoji ugotovitvi uradno obvesti organ za reševanje, vključno z navedbo razreda te obveznosti in utemeljitvijo ugotovitve. Institucija ali subjekt organu za reševanje predloži vse informacije, ki jih ta zahteva, v razumnem roku po prejemu obvestila, da bi organ za reševanje lahko ocenil učinek takega obvestila na rešljivost navedene institucije ali subjekta.

Države članice zagotovijo, da začne v primeru uradnega obvestila iz prvega pododstavka tega odstavka obveznost vključitve določila, zahtevanega v skladu z odstavkom 1, v pogodbene določbe samodejno mirovati od trenutka, ko organ za reševanje prejme obvestilo.

Če organ za reševanje ugotovi, da je vključitev določila, zahtevanega v skladu z odstavkom 1, v pogodbene določbe s pravnega ali drugega vidika izvedljiva, ob upoštevanju potrebe po tem, da se zagotovi rešljivost navedene institucije ali subjekta, v razumnem roku po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka zahteva vključitev takega pogodbenega določila. Organ za reševanje lahko tudi zahteva, da institucija ali subjekt spremeni svojo prakso glede uporabe izvetja od pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov.

Obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka ne vključujejo instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, instrumentov dodatnega kapitala in dolžniških instrumentov iz točke 48(ii) člena 2(1), kadar so ti instrumenti nezavarovane obveznosti. Poleg tega so obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka nadrejene obveznostim iz točk (a), (b) in (c) člena 108(2) in iz člena 108(3).

Kadar organ za reševanje v okviru ocene rešljivosti institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) v skladu s členoma 15 in 16 ali v katerem koli drugem trenutku ugotovi, da znesek obveznosti, ki v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka ne vključujejo pogodbenega določila iz odstavka 1, skupaj z obveznostmi, ki so izključene iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(2) ali bodo verjetno izključene v skladu s členom 44(3), v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znaša več kot 10 % navedenega razreda, nemudoma oceni učinek tega posebnega dejstva na rešljivost te institucije ali subjekta, vključno z učinkom na rešljivost, ki izhaja iz tveganja kršitve zaščitnih ukrepov, ki jih imajo upniki na podlagi člena 73 pri uporabi pooblastila za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti.

Kadar organ za reševanje na podlagi ocene iz petega pododstavka tega odstavka ugotovi, da obveznosti, ki v skladu s prvim pododstavkom ne vključujejo pogodbenega določila iz odstavka 1, ustvarjajo bistveno oviro za rešljivost, uporabi pooblastila iz člena 17, kot je ustrezno za odstranitev navedene ovire za rešljivost.

Obveznosti, v zvezi s katerimi institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) v pogodbene določbe ne vključi določila, zahtevanega v skladu z odstavkom 1 tega člena, ali v zvezi s katerimi se v skladu s tem odstavkom ta zahteva ne uporablja, se ne upoštevajo pri minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

3. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje od institucij in subjektov iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) zahtevajo, da organom predložijo pravno mnenje v zvezi s pravno izvršljivostjo in učinkovanjem pogodbenega določila iz odstavka 1 tega člena.

4. To, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) med pogodbene določbe, ki urejajo zadevno obveznost, ne vključi pogodbenega določila, zahtevanega v skladu z odstavkom 1 tega člena, organu za reševanje ne preprečuje izvajanja pooblastil za odpis in konverzijo v zvezi z navedeno obveznostjo.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da podrobneje opredeli seznam obveznosti, za katere velja izjema iz odstavka 1, in vsebino pogodbenega določila iz navedenega odstavka, pri čemer upošteva različne poslovne modele institucij.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 3. julija 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da podrobneje določi:

- (a) pogoje, pod katerimi za institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) vključitev pogodbenega določila iz odstavka 1 tega člena v zvezi z nekaterimi kategorijami obveznosti s pravnega ali drugega vidika ne bi bila izvedljiva;
- (b) pogoje, pod katerimi organ za reševanje zahteva vključitev pogodbenega določila na podlagi tretjega pododstavka odstavka 2;
- (c) razumni rok, v katerem organ za reševanje zahteva vključitev pogodbenega določila v skladu s tretjim pododstavkom odstavka 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. Kadar meni, da je potrebno, organ za reševanje določi kategorije obveznosti v zvezi s katerimi lahko institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) ob upoštevanju pogojev, podrobneje določenih na podlagi uporabe odstavka 6, ugotovi, da vključitev pogodbenega določila iz odstavka 1 tega člena s pravnega ali drugega vidika ni izvedljiva.

8. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih za namene odstavka 2 določi enotne obrazce in predloge za uradno obvestilo organom za reševanje.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.;

(22) naslov IV poglavja V se nadomesti z naslednjim:

„Odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti“;

(23) člen 59 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„**Zahteva za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti**“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pooblastilo za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti se lahko izvaja:

(a) neodvisno od ukrepa za reševanje ali

(b) skupaj z ukrepom za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje iz členov 32, 32a ali 33.

Kadar je subjekt v postopku reševanja zadevne kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti kupil posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, se pooblastilo za odpis ali konverzijo teh zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti izvaja skupaj z izvajanjem enakega pooblastila na ravni nadrejene družbe zadevnega subjekta ali na ravni drugih nadrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, tako da se izgube dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki zadevni subjekt dokapitalizira.

Po izvajanju pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti neodvisno od ukrepa za reševanje se opravi vrednotenje iz člena 74 in se uporabi člen 75.“;

(c) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Pooblastilo za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti neodvisno od ukrepa za reševanje se lahko izvaja samo v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (a) člena 45f(2) te direktive, razen pogoja v zvezi s preostalo zapadlostjo obveznosti, kot je določeno v členu 72c(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Kadar se izvaja navedeno pooblastilo, države članice zagotovijo, da se odpis ali konverzija izvede v skladu z načelom iz točke (g) člena 34(1).

1b. Kadar se ukrep za reševanje izvede v zvezi s subjektom v postopku reševanja ali, v izjemnih okoliščinah ob odstopanju od načrta reševanja, v zvezi s subjektom, ki ni subjekt v postopku reševanja, se znesek, ki se zmanjša, odpiše ali konvertira v skladu s členom 60(1) na ravni takšnega subjekta, upošteva pri pragih iz člena 37(10) in točke (a) člena 44(5), ali točke (a) člena 44(8), ki se uporablja za zadevni subjekt.“;

(d) v odstavku 2 se besedilo „kapitalski instrumenti“ v ustreznem sklonu nadomesti s „kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti iz odstavka 1a“ v ustreznem sklonu;

(e) v odstavku 3 se uvodni del in točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„3. Države članice zahtevajo, da organi za reševanje v zvezi z zadevnimi kapitalskimi instrumenti in kvalificiranimi obveznostmi iz odstavka 1a, ki jih je izdala institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), nemudoma uporabijo pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s členom 60, ko nastopi ena ali več naslednjih okoliščin:

(a) kadar je bilo pred sprejetjem kakršnega koli ukrepa za reševanje ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji za reševanje, določeni v členih 32, 32a ali 33, ali

(b) ustrezní organ določi, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) brez izvajanja tega pooblastila v zvezi z zadevnimi kapitalskimi instrumenti in kvalificiranimi obveznostmi iz odstavka 1a ne bo več sposoben uspešno poslovati;“;

(f) v odstavkih 4 in 10 se besedilo „kapitalski instrumenti“ v ustreznem sklonu nadomesti z besedilom „kapitalski instrumenti ali kvalificirane obveznosti iz odstavka 1a“ v ustreznem sklonu;

(24) člen 60 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Določbe o odpisu ali konverziji ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti“;

(b) v odstavku 1 se doda naslednja točka:

„(d) glavnica kvalificiranih obveznosti iz člena 59(1a) se v obsegu, ki je potreben za doseg ciljev reševanja iz člena 31, ali do zmogljivosti zadevnih kvalificiranih obveznosti, kar je nižje, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali oboje.“;

(c) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Če se odpiše glavnica zadevnega kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti iz člena 59(1a):

(a) je zmanjšanje te glavnice trajno, pri čemer je možno povečanje vrednosti v skladu z mehanizmom povrnitve iz člena 46(3);

- (b) v okviru zneska instrumenta, ki je bil odpisan, ali v zvezi z njim ne ostane nobena kvalificirana obveznost do imetnika zadevnega kapitalskega instrumenta ali do obveznosti iz člena 59(1a), razen že zapadlih obveznosti in obveznosti za odškodnine, ki lahko nastanejo zaradi pritožbe, s katero se izpodbija zakonitost izvajanja pooblastila za odpis;
- (c) razen nadomestil v skladu z odstavkom 3 tega člena se imetnikom zadevnih kapitalskih instrumentov ali obveznosti iz člena 59(1a) ne izplača nobeno nadomestilo.“;
- (d) odstavek 3 se spremeni:
 - (i) uvodni del se nadomesti z naslednjim:

„Da bi izvedli konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz člena 59(1a) v skladu s točkami (b), (c) in (d) odstavka 1 tega člena, lahko organi za reševanje od institucij in subjektov iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) zahtevajo, da imetnikom zadevnih kapitalskih instrumentov ali takih kvalificiranih obveznosti izdajo instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Zadevni kapitalski instrumenti in take obveznosti se lahko konvertirajo le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:“;

- (ii) v točki (d) se besedilo „vsak ustrezen kapitalski instrument“ nadomesti z „vsak ustrezen kapitalski instrument ali vsako kvalificirano obveznost iz člena 59(1a)“;

(25) v členu 61(3) se doda naslednji pododstavek:

„Kadar so ustrezni kapitalski instrumenti ali kvalificirane obveznosti iz člena 59(1a) te direktive priznani za namene izpolnjevanja zahteve iz člena 45f(1) te direktive, je za ugotovitev iz člena 59(3) te direktive, odgovoren ustrezni organ tiste države članice, v kateri ima institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) te direktive dovoljenje v skladu z naslovom III Direktive 2013/36/EU.“;

(26) člen 62 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da ustrezni organ, preden pride do ugotovitve iz točke (b), (c), (d) ali (e) člena 59(3) v zvezi s podrejeno družbo, ki izdaja zadevne kapitalske instrumente ali kvalificirane obveznosti iz člena 59(1a) za namene izpolnjevanja zahteve iz člena 45f na posamični podlagi ali zadevne kapitalske instrumente, ki so priznani za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični ali konsolidirani podlagi, izpolni naslednje zahteve:

- (a) kadar se odloča o ugotovitvi iz točke (b), (c), (d) ali (e) člena 59(3), v 24 urah po posvetovanju z organom za reševanje zadevnega subjekta v postopku reševanja uradno obvesti:
 - (i) konsolidacijskega nadzornika in, kadar ne gre za isti organ, ustrezni organ države članice, kjer je konsolidacijski nadzornik;
 - (ii) organe za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti iz člena 45f (2) neposredno ali posredno kupili od subjekta, za katerega velja člen 45f(1);
- (b) kadar se odloča o ugotovitvi iz točke (c) člena 59(3), če do te ugotovitve dejansko pride, nemudoma uradno obvesti pristojni organ, odgovoren za posamezno institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), ki je izdal zadevne kapitalske instrumente, v zvezi s katerimi se izvedejo pooblastila za odpis ali konverzijo, in, kadar ne gre za isti organ, ustrezne organe v državah članicah, v katerih so navedeni pristojni organi in konsolidacijski nadzornik.“;

- (b) v odstavku 4 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„Kadar je bilo obvestilo poslano v skladu z odstavkom 1, ustrezni organ po posvetovanju s pristojnimi organi, ki jim je bilo poslano obvestilo v skladu s točko (a)(i) ali (b) navedenega odstavka, oceni naslednje:“;

(27) v točkah (e), (f) in (j) člena 63(1) se besedilo „kvalificirane obveznosti“ v ustreznem sklonu nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,“ v ustreznem sklonu;

(28) v členu 66(4) se besedilo „kvalificirane obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,“;

(29) člen 68 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„Če se bistvene obveznosti iz pogodbe, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo, ukrep za preprečevanje krize, mirovanje obveznosti iz člena 33a ali ukrep kriznega upravljanja, vključno z dejanji, ki so neposredno povezana z izvajanjem takih ukrepov, sam po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Mirovanje ali omejitev na podlagi člena 33a, 69 ali 70 ne pomeni neizpolnitve pogodbene obveznosti za namene iz odstavkov 1 in 3 tega člena in člena 71(1).“;

(30) člen 69 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Vsakršno mirovanje na podlagi odstavka 1 se ne uporablja za obveznosti plačila in izročitve do:

(a) sistemov in operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES;

(b) CNS, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in CNS iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava na podlagi člena 25 navedene uredbe;

(c) centralnih bank.“;

(b) v odstavku 5 se dodata naslednja pododstavka:

„Organi za reševanje določijo obseg tega pooblastila ob upoštevanju okoliščin vsakega posameznega primera. Organi za reševanje zlasti temeljito ocenijo ustreznost razširitve mirovanja na upravičene vloge, kot so opredeljene v točki 4 člena 2(1) Direktive 2014/49/EU, predvsem na krite vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij.

Države članice lahko določijo, da organi za reševanje v primeru izvajanja pooblastila za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve v zvezi z upravičenimi vlogami zagotovijo, da imajo vlagatelji dostop do ustreznega dnevnega zneska iz teh vlog.“;

(31) v členu 70 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Organi za reševanje ne izvajajo pooblastila iz odstavka 1 tega člena v zvezi s:

(a) pravicami iz naslova jamstva sistemov ali operaterjev sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES;

(b) centralnimi nasprotnimi strankami, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in centralnimi nasprotnimi strankami iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava na podlagi člena 25 Uredbe (EU) št. 648/2012, ter

(c) centralnimi bankami glede sredstev, za katere institucija v postopku reševanja jamči ali jih nudi s kritjem ali zavarovanjem.“;

(32) v členu 71 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Vsakršno mirovanje iz odstavka 1 ali 2 ne velja za:

(a) sisteme ali operaterje sistemov, določene za namene Direktive 98/26/ES,

(b) centralne nasprotne stranke, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in centralne nasprotne stranke iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali

(c) centralne banke.“;

(33) vstavi se naslednji člen:

„Člen 71a

Pogodbeno priznanje pooblastil za mirovanje v primeru reševanja

1. Države članice od institucij in subjektov iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) zahtevajo, da v vse finančne pogodbe, v katere vstopijo in ki jih ureja pravo tretje države, vključijo določila, na podlagi katerega strani priznavajo, da lahko organ za reševanje v zvezi s temi finančnimi pogodbami izvaja pooblastila za odreditev mirovanja pravic in obveznosti iz členov 33a, 69, 70 in 71 ali za njihovo omejitev ter da zanje veljajo zahteve iz člena 68.

2. Države članice lahko tudi zahtevajo, da nadrejene družbe Unije zagotovijo, da njihove podrejene družbe v tretjih državah v finančne pogodbe iz odstavka 1 vključijo določila, s katerim izključijo, da bi lahko bilo izvajanje – s strani organa za reševanje – pooblastila za odreditev mirovanja pravic in obveznosti nadrejene družbe v Uniji ali za njihovo omejitev, kot je navedeno v odstavku 1, veljaven razlog za predčasno odpoved, mirovanje, spremembo, pobot, izvedbo poravnave ali uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi s temi pogodbami.

Zahteva iz prvega pododstavka se lahko uporablja v zvezi s podrejenimi družbami v tretjih državah, ki so:

(a) kreditne institucije;

(b) investicijska podjetja (ali ki bi bile investicijska podjetja, če bi bil njihov sedež v zadevni državi članici) ali

(c) finančne institucije.

3. Odstavek 1 se uporablja za vse finančne pogodbe, ki:

(a) ustvarijo novo obveznost ali spreminjajo veljavno obveznost po začetku veljavnosti določb, sprejetih na nacionalni ravni za prenos tega člena;

(b) zagotavljajo eno ali več pravic do odpovedi ali možnost uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, za katere bi se uporabljal člen 33a, 68, 69, 70 ali 71, če bi finančno pogodbo urejalo pravo države članice.

4. To, da institucija ali subjekt ne vključi pogodbenega določila, zahtevanega v skladu z odstavkom 1 tega člena, organu za reševanje ne preprečuje izvajanja pooblastil iz členov 33a, 68, 69, 70 ali 71 v zvezi z navedeno finančno pogodbo.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da bi dodatno opredelil vsebino določila iz odstavka 1, pri tem pa upošteva različne poslovne modele institucij in subjektov.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(34) člen 88 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Ob upoštevanju člena 89 organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, vzpostavijo kolegije za reševanje za opravljanje nalog iz členov 12, 13, 16, 18, 45 do 45h, 91 in 92 ter, po potrebi, za zagotovitev sodelovanja in usklajevanja z organi za reševanje iz tretjih držav.“;

(b) v odstavku 1, se v točki (i) drugega pododstavka besedilo „člena 45“ nadomesti z besedilom „členov 45 do 45h“;

(35) člen 89 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 89

Evropski kolegiji za reševanje

1. Kadar ima institucija iz tretje države ali nadrejena družba iz tretje države podrejene družbe s sedežem v Uniji ali nadrejene družbe v Uniji s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v Uniji, ki jih dve ali več držav članic štejejo za pomembne, organi za reševanje držav članic, v katerih imajo navedeni subjekti sedež ali v katerih se nahajajo navedene pomembne podružnice, vzpostavijo enoten evropski kolegij za reševanje.

2. Evropski kolegij za reševanje iz odstavka 1 tega člena opravlja funkcije in izvaja naloge, določene v členu 88, v zvezi s subjekti iz odstavka 1 tega člena in njihovimi podružnicami, če jih te naloge zadevajo.

Naloge iz prvega pododstavka tega odstavka vključujejo določitev zahteve iz členov 45 do 45h.

Pri določitvi zahteve iz členov 45 do 45h člani evropskega kolegija za reševanje upoštevajo globalno strategijo reševanja, če obstaja, ki so jo sprejeli organi tretjih držav.

Kadar v skladu z globalno strategijo reševanja podrejene družbe s sedežem v Uniji ali nadrejena družba v Uniji in njene podrejene institucije niso subjekti v postopku reševanja, člani evropskega kolegija za reševanje pa se strinjajo z navedeno strategijo, podrejene družbe s sedežem v Uniji ali, na konsolidirani podlagi, nadrejena družba v Uniji zahtevo iz člena 45f(1) izpolni tako, da svoji končni nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi ali podrejenim družbam te nadrejene družbe s sedežem v isti tretji državi ali drugim subjektom pod pogoji iz točk (a)(i) in (b)(ii) člena 45f(2) izda oziroma izdajo instrumente iz točk (a) in (b) člena 45f(2).

3. Kadar ima ena sama nadrejena družba v Uniji v lasti vse podrejene družbe v Uniji, ki pripadajo instituciji v tretji državi ali nadrejeni družbi v tretji državi, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje iz države članice, v kateri ima sedež nadrejena družba v Uniji.

Kadar se prvi pododstavek ne uporablja, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje nadrejene družbe v Uniji ali podrejene družbe v Uniji z največjo vrednostjo skupnih bilančnih sredstev.

4. Države članice lahko ob soglasju vseh zadevnih strani odstopijo od zahteve po vzpostavitvi evropskega kolegija za reševanje, če katera druga skupina ali kolegij opravlja enake funkcije in izvaja enake naloge, kot so določene v tem členu, ter spoštuje vse pogoje in postopke iz tega člena in člena 90, vključno s tistimi, ki zajemajo članstvo in sodelovanje v evropskih kolegijih za reševanje. V takem primeru se vsa sklicevanja na evropske kolegije za reševanje v tej direktivi razumejo tudi kot sklicevanja na te druge skupine ali kolegije.

5. Ob upoštevanju odstavkov 3 in 4 tega člena evropski kolegij za reševanje sicer deluje v skladu s členom 88.“

(36) v točki (6) oddelka B in v točki (17) oddelka C Priloge se besedilo „kvalificirane obveznosti“ v ustreznem sklonu nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,“ v ustreznem sklonu.

Člen 2

Spremembe Direktive 98/26/ES

Direktiva 98/26/ES se spremeni:

(1) člen 2 se spremeni:

(a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) ‚centralna nasprotna stranka‘ ali ‚CNS‘ pomeni CNS, kot je opredeljena v točki (1) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;“;

(b) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) ‚udeleženec‘ pomeni institucijo, centralno nasprotno stranko, posrednika za poravnavo, klirinško hišo, upravljavca sistema ali klirinškega člana CNS z dovoljenjem, izdanim v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 648/2012;“;

(2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 12a

Komisija do 28. junija 2021 pregleda, kako države članice to direktivo uporabljajo za svoje domače institucije, ki so neposredno udeležene v sistemih, ki jih ureja pravo tretjih držav, in za dodatno jamstvo, predvideno v zvezi z udeležbo v teh sistemih. Komisija zlasti oceni, ali so potrebne nadaljnje spremembe te direktive v zvezi s sistemi, ki jih ureja pravo tretjih držav. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem, skupaj s predlogi za revizijo te direktive, kjer se zdi primerno.“

Člen 3

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 28. decembra 2020. Besedilo navedenih predpisov nemudoma sporočijo Komisiji.

Države članice uporabljajo te predpise od datuma začetka veljavnosti v nacionalnem pravu, kar pomeni najpozneje 28. decembra 2020.

Države članice uporabljajo točko (17) člena 1 te direktive, kar zadeva člen 45i(3) Direktive 2014/59/EU, od 1. januarja 2024. Kadar je organ za reševanje v skladu s členom 45m(1) Direktive 2014/59/EU določil rok za izpolnitev zahtev, ki se konča po 1. januarju 2024, je datum začetka uporabe točke (17) člena 1 te direktive, kar zadeva člen 45i(3) Direktive 2014/59/EU, enak temu roku za izpolnitev zahtev.

2. Države članice se v sprejetih predpisih iz odstavka 1 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice sporočijo Komisiji in EBA besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. maja 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA